

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра романської і новогрецької філології та перекладу

Кваліфікаційна робота
з перекладознавства на тему:

**«Неологізми в сучасній іспанській мові: структурно-семантична
характеристика та перекладацький аспект»**

Студентки групи МЗмлі 01-20

факультету романської філології і перекладу

заочна форма навчання

спеціальність **035 Філологія.**

спеціалізація **035.051 Романські мови та
літератури (переклад включно)**

Чернеги Анни Анатоліївни

Науковий керівник:

доктор філологічних наук, професор

Данилич Валентина Стефанівна

Допущено до захисту

«___» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Філоненко Н. Г.*

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2021

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CIENCIA DE UCRANIA
UNIVERSIDAD NACIONAL LINGÜÍSTICA DE KYIV
Departamento de Filología Románica, Neogriega y Traducción

TRABAJO FINAL DE MÁSTER

sobre el tema:

**« Neologismos en español moderno: las características estructurales y
semánticas y el aspecto de la traducción »**

Chernega Anna Anatoliivna

Estudiante del grupo MZmli 01-20

Facultad de Filología Románica y Traducción

Educaciónexterna

Especialidad **035 Filología.**

035.051 Lenguas y literaturas románicas

(traducción inclusive), primera lengua – española

Tutora académica:

Prof. Danylych Valentyna Stefanivna

Kyiv – 2021

АНОТАЦІЯ

Дана кваліфікаційна робота магістра присвячена вивченню неологізмів сучасній іспанській мові. Для досягнення поставленої мети було розглянуто структурно-семантичні особливості та специфіки перекладу неологізмів іспанської мови на матеріалі текстів сучасних іспанських ЗМІ.

Також було досліджено класифікацію та словотвірні характеристики неологізмів, вдалося розглянути роль сучасної іспаномовної преси у поширенні та популяризації неологізмів, проаналізувати структурні та семантико-тематичні типи неологізмів сучасної іспанської мови. На основі цього ми змогли визначити особливості функціонування та кількісні показники неологізмів у мові сучасної іспанської преси та дослідити принципи та способи перекладу іспаномовних неологізмів.

З іншого боку нам вдалося проаналізувати труднощі та специфіку перекладу іспанських неологізмів у текстах сучасної іспанської преси, прояснити які види перекладу найефективнішію

Теоретичне та практичне значення дослідження полягає в тому, що воно є внеском у подальший розвиток вивчення питання неологізмів як запоруки розвитку мов та особливостей їх функціонування у публіцистичному дискурсі національних мов, а також є внеском у перекладацькі дослідження у рамках іспансько-українського перекладу, а результати дослідження можуть послужити у якості матеріалу для написання студентських та наукових робіт.

Ключові слова: неологія танеологізми, словотвірна характеристика неологізмів, сучасна іспаномовна преса, публіцистичний стиль, принципи та способи перекладу неологізмів.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДҐРУНТЯ ВИВЧЕННЯ НЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ ІСПАНСЬКІЙ МОВІ.....	7
1.1. Поняття неології та неологізмів як об'єктів лінгвістичних досліджень .	7
1.2. Класифікація та словотвірні характеристики неологізмів	15
1.3. Роль сучасної іспаномовної преси у поширенні та популяризації неологізмів	22
РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ ІСПАНСЬКІЙ МОВІ.....	29
2.1. Структурні типи неологізмів сучасної іспанської мови	29
2.2. Семантико-тематичні категорії неологізмів сучасної іспанської мови	38
2.3. Особливості функціонування неологізмів у мові сучасної іспанської преси	41
РОЗДІЛ 3. ТРУДНОЩІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НЕОЛОГІЗМІВ СУЧАСНОЇ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ	49
3.1. Принципи та способи перекладу іспаномовних неологізмів.....	50
3.2. Еквівалентні та безеквівалентні прийоми перекладу неологізмів	57
3.3. Труднощі та специфіка перекладу іспанських неологізмів у текстах сучасної іспанської преси.....	62
ВИСНОВКИ	69
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	73
RESUMEN	82

ВСТУП

В умовах сучасної інформаційної ситуації люди все частіше потрапляють під вплив інформаційного потоку, який йде як з екранів телевізора, сторінок газет і журналів, так і з популярних новинних та інших вебсайтів. Набуваючи вагомого значення у житті сучасної людини, ЗМІ у всіх країнах світу прагнуть завжди бути актуальними, відображаючи не тільки реалії соціального, політичного, економічного, культурного життя суспільства, але й мовні явища, у тому числі – новотвори.

Утворення нових лексем у публіцистичному творі є не лише прагненням збагатити мову ЗМІ. Слово у мові преси – це також і засіб впливу на читача, формування у нього певної картини світу. Неологізми – це ідеальний мовний засіб для привернення уваги та зацікавлення читача [41]. Вони викликають подив і спонукають до інтерпретації неологізму та самого тексту, який його містить. Неологічні словотвори також можуть надавати особливої експресії тексту. Такі слова руйнують стереотипи сприйняття [55, с. 10].

Інтерес мовознавців до проблем і питань неології постійно зростає. Зважаючи на багатофункціональність неологізмів, все більше науковців присвячують свої дослідження цій проблемі. У мовознавстві феномен неологізму вже досліджували вчені В. Карпалюк, Н. Сологуб, Т. Юрченко, Ж. Колоїз, О. Ребрій, Г. Вокальчук, а також П. Гоєнгауз, К. Пешель, В. Герінгер, О. Зібольд, В. Вільдген та ін.

Однак, сучасні дослідження більше спрямовані на з'ясування природи неологізму як унікальної мовної одиниці, тоді як специфіка таких лексичних засобів у контексті публіцистичного дискурсу різних національних мов та їх переклад ще не є достатньо широко розглянутою, чим і обумовлена **актуальність цієї роботи.**

Об'єктом дослідження є неологізми в сучасній іспанській мові та у мові іспанської преси.

Предметом дослідження є структурно-семантичні особливості та аспекти перекладу неологізмів сучасної іспанської мови.

Мета дослідження полягає у вивченні структурно-семантичних особливостей та специфіки перекладу неологізмів іспанської мови на матеріалі текстів сучасних іспанських ЗМІ.

Для досягнення обраної мети поставлено наступні **завдання**:

- 1) уточнити поняття неології та неологізмів як об'єктів лінгвістичних досліджень;
- 2) дослідити класифікацію та словотвірні характеристики неологізмів;
- 3) розглянути роль сучасної іспаномовної преси у поширенні та популяризації неологізмів;
- 4) проаналізувати структурні та семантико-тематичні типи неологізмів сучасної іспанської мови;
- 5) визначити особливості функціонування та кількісні показники неологізмів у мові сучасної іспанської преси;
- 6) дослідити принципи та способи перекладу іспаномовних неологізмів;
- 7) визначити еквівалентні та безеквівалентні прийоми перекладу неологізмів;
- 8) проаналізувати труднощі та специфіку перекладу іспанських неологізмів у текстах сучасної іспанської преси.

Для вирішення поставлених завдань ми звернулися до таких **методів дослідження**:

1. Метод суцільної вибірки, за допомогою якого вдалося відібрати тексти, які містять нові лексичні одиниці.
2. Метод спостереження, за допомогою якого вдалося визначити роль неологізму в тому чи іншому конкретному реченні.
3. Метод компонентного аналізу, за допомогою якого був здійснений переклад конкретних неологізмів з використанням тих чи інших перекладацьких трансформацій.

Теоретичне значення дослідження полягає в тому, що воно є внеском у подальший розвиток вивчення питання неологізмів як запоруки розвитку мов та особливостей їх функціонування у публіцистичному дискурсі національних мов, а також є внеском у перекладацькі дослідження у рамках іспансько-українського перекладу.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання висновків та здобутків дослідження на семінарських заняттях з лінгвістики та лексикології, у ході викладання іспанської мови, а також курсу теорії і практики перекладу. Результати дослідження можуть послужити у якості матеріалу для написання студентських та наукових робіт.

Структура роботи. Магістерська робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, а також списку використаних джерел і списку джерел ілюстративних матеріалів.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДГРУНТЯ ВИВЧЕННЯ НЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

1.1. Поняття неології та неологізмів як об'єктів лінгвістичних досліджень

Мова є динамічним явищем, яке постійно розвивається відповідно до зовнішніх умов та певних внутрішніх чинників. Рухливість мови є її найважливішою рисою, адже основна її функція – це відображення змін, що відбуваються у суспільстві. Мова розвивається у ногу з суспільством. Зростання людських потреб та нагромадження досвіду призводить до накопичення інформації про навколишній світ, поглиблення наукового і художнього пізнання дійсності, що неминуче виражається у мові та відображається у мовленнєвому спілкуванні [37, с. 36].

Чим стрімкіше розвивається навколишній світ, тим більша кількість неологізмів у ньому з'являється. Науково-технічний прогрес, всілякі відкриття та винаходи з невблаганною швидкістю змінюють звичне нам середовище. З'являються все нові й нові об'єкти сучасної дійсності, кожен із яких у процесі його впровадження у життя набуває певної назви. Все це негайно відбивається у засобах масової інформації.

Поява неологізмів, як правило, обумовлюється необхідністю найменування певних предметів і явищ, які раніше не спостерігалися і не використовувалися, кожне нове явище, відкрите у науці, винахід тих чи інших транспортних засобів, ліків, косметичних засобів, предметів домашнього вжитку – все це отримує відображення у мові за допомогою найменування, при цьому є два варіанти позначення нових предметів і явищ: або у вже існуючих слів розширюється спектр значень, або з'являються нові слова і словосполучення.

При цьому різні мовні рівні характеризуються неоднаковим рівнем динамічності. Так, фонетика, граматики, синтаксис мови порівняно повільно

зазнають вагомих змін, тоді як найменш статичним та найбільш сприйнятливим до змін є лексичний рівень мови. Поповнення словникового складу мови новими лексичними одиницями – невід’ємний процес розвитку та збагачення мови, а тому привертає увагу багатьох лінгвістів.

Українські дослідники О.В.Ткачик та Н.В.Роговська вказують декілька шляхів зміни лексичного складу мови:

- 1) вихід з ужитку окремих лексичних одиниць або зменшення частотності їх вживання;
- 2) поява у мові нових лексичних одиниць, які можуть замінювати ті, що вийшли із вжитку, або ж функціонувати поряд із ними;
- 3) набуття уже існуючими в мові одиницями нових значень;
- 4) зміна форми уже існуючими в мові одиницями [37, с. 36].

У рамках цього дослідження інтерес представляє, передусім, такий шлях поповнення лексичного складу мови, як поява нових лексичних одиниць, або «неологізмів». Розглянемо це явище більш детально, спираючись на дослідження неологізмів у працях вітчизняних та зарубіжних вчених.

Термін «неологізація» традиційно пов’язують з одним із розділів мовознавства – неологією, який активно досліджували такі вітчизняні вчені, як В. Г. Гак, Н. З. Котелова, Ю. С. Сорокін, О. А. Стишов, Н. В. Стратулат та інші. Цей термін використовують для найменування «сукупності неологізмів» [19, с. 58], тобто витлумачують неологію як науку про нові слова (неологізми та оказіоналізми).

Неологія вважається відносно молодого галуззю мовознавства, а тому в її науковому доробку й досі не існує єдиних визначень та класифікацій. Втім, вивчення неологізмів та процесів творення та / або запозичення нових слів є важливим та нагальним питанням, адже саме неологічні процеси є головним показником життєздатності мови. Неологізація, за визначенням більшості вітчизняних та зарубіжних мовознавців, є процесом утворення нових

лексичних одиниць, що підтримує процес постійного оновлення всіхшарів мовного словника [12, с. 10].

Іспанський мовознавець Л. Бланко визначає неологізацію як подвійний напрям, який протидіє сам собі, оскільки використовується той самий мовний код, який водночас сам руйнується [48, с. 28]. З цією думкою погоджуються й інші іспанські дослідники, які зверталися до теми неологізмів та неології в іспанській мові. М. Т. Кабре вказує, що процес утворення нових слів відображає життєву силу мови [50]. Натомість, коли мова закривається для створення нових термінів, вона вважається мовою, що перебуває під загрозою зникнення [60].

У словнику королівської академії іспанської мови неологізм визначається наступним чином: «neologismo – vocablo, aserpción o giro nuevo en una lengua». Таким чином, поняття неологізму, в незалежності від мови, у якій воно вживається, може бути пояснене як нове слово, значення або вираз у мові.

Кожного дня у мовах світу з'являються нові слова, які можуть номінувати нові явища, або ж являтися результатом мовотворчості самих носіїв мови. О. В. Сенько вказує, що процес неологізації «веде до появи інновації насамперед на рівні лексики, а також на рівнях інших підсистем» мови, тому в широкому значенні неологію потрібно розуміти як «науку про нові явища мовної системи загалом» [33, с. 1]. Перш за все у даному дослідженні нас цікавить визначення поняття «неологізм».

Підхід до трактування неологізму на сьогодні не вирізняється однорідністю. Виокремилася два основні підходи – це розуміння неологізму як слова або його лексичного змісту, яке, на відміну від загальновідомих лексичних одиниць, характеризується новизною і сприймається як незвичне, та розуміння неологізму як будь-якого нового слова, яке виникло протягом певного визначеного мовного процесу.

Відповідно до двох цих підходів існує два провідних трактування поняття неологізму:

а) неологізми – це слова або мовні звороти, створені для позначення нового предмета, явища чи вираження нового поняття;

б) неологізми – це слова, а також їхні окремі значення, сполучення слів чи вислови, які або з'явилися в мові на певному етапі її розвитку і новизна яких усвідомлюється мовцем (загальномовні неологізми), або були вжиті тільки в якомусь тексті, ситуації спілкування чи в мові певного автора (стилістичні, або індивідуально-авторські, неологізми-оказіоналізми) [15, с. 11].

Неологізмами в лексиці вважаються слова або значення, що з'явилися у мові порівняно недавно. Часові рамки віднесення одиниці до неологізмів з моменту входження слова у мову коливаються від кількох років до кількох десятиліть [18, с. 25-27].

Відповідно до визначення «Словника Королівської Академії іспанської мови», неологізм – це нове слово, значення або вислів у мові. О. В. Розен вважає що неологізм – це слово, яке поєднує новий поняттєвий зміст та нове звучання і є результатом сучасного запозичення словотворення [28, с. 42]. Більшість вчених дотримуються думки, що неологізм – це інновація на лексичному рівні, яка з'явилася в результаті мовних змін.

Т. Валлес вказує, що неологізм – це нове слово стосовно мови, якою користується мовна спільнота, воно має як соціальний, так і часовий вимір. На думку автора, щоб відрізнити сучасні неологізми від слів, які вже закріпились у мові, необхідно порівняти поточний лексикон із раніше використовуваним та розглянути неологічні слова, які з'являються лише у найновішому корпусі [59, с. 150].

С. І. Тогоєва вважає, що неологізми поєднують нові ознаки та характерні ознаки існуючих лексем: емоційне, експресивне та стилістичне забарвлення, нову структурно-семантичний вид структури слова, словотвірну модель та нову валентність [38, с. 64-65]. Дослідники функціональної лінгвістики вважають, що неологізми є головним засобом передавання інформації щоразу, коли реферант відповідає оновленій

лексичній формі. Вони з'являються через дії морфологічних та синтаксичних одиниць мови, породження довільної асоціації звуків, змінизначення слова чи введення нових елементів з іншої мови [49, с. 80; 52, с.143].

Неологізми найчастіше утворюються з прагматичними цілями комунікації у конкретний момент часу, в конкретній ситуації спілкування. Будучи здійсненням певного комунікативного наміру, нові лексичні одиниці стають продуктом дискурсу. Більшість неологізмів пов'язані з розвитком науки, техніки, культури, економіки. Джерелом неологізмів є як міжособистісний дискурс, так і дискурс засобів масової інформації.

Л.Гільбер виділяє три фактори, що впливають на створення нових лексико-фразеологічних одиниць:

- 1) деномінативний (необхідність позначити новий об'єкт);
- 2) стилістичний (потреба в експресивно забарвленій мові);
- 3) тиск мовної системи (утворення потенційно можливих слів на основі вже існуючих моделей) [33].

Неологізми тісно пов'язані з okazіональними утвореннями. К. Пешель наводить у своїй роботі схему, яка вказує на різницю між okazіоналізмами та неологізмами [82, с. 6]:

Okazіоналізм → Неологізм → Узуалізм → Лексикалізована одиниця

За цією схемою кожен неологізм виникає як okazіоналізм. Відповідно, будь-який okazіоналізм дослідниця трактує як потенційний неологізм та лексикалізовану одиницю. Кожен неологізм був свого часу okazіоналізмом, але не кожен okazіоналізм стає неологізмом. Також не завжди можливо визначити, до якого класу віднести конкретну лексему – до okazіоналізмів чи неологізмів. Деякі лексеми спочатку розглядають як (потенційні) неологізми, але через рідкість вживання або неприйняття мовцями пізніше вони виявляються okazіоналізмами. Те, що в певний період часу ще не лексикалізоване, може пізніше за певних обставин стати узуальним. Тому це поняття потрібно розглядати лише синхронно. До уваги варто брати лише актуальний стан мови «тут і зараз» [42, с. 105].

Оказіоналізми деколи помилково вважають неологізмами, та це не так. Межа між неологізмами та оказіоналізмами лежить на рівні реалізації ними свого функціонального навантаження. Формування нової назви несе у собі переважно номінативну мету (виникає потреба назвати нове поняття для його уведення до суспільної комунікативної практики). Така нова лексична одиниця функціонально з'являється для багаторазового використання, переходячи з часом до складу активної лексики (за відповідних умов). Це – власне неологізми.

Досліджуючи явище неологізмів, вчені поділяють дві полярні думки. Одні впевнені, що поява з кожним роком все більшої кількості неологізмів – це не тільки історично неминучий, але й життєво важливий процес для мови, який забезпечує її відповідність потребам суспільства, розвиток та збагачення мовної культури народу. Інші ж вчені продовжують дотримуватися упередженої думки, яка була поширена ще у XVIII ст. та яка стверджує, що неологізми «псують» народну мову й, так само як і запозичення, є небажаним явищем, яке слід викорінювати. Дослідниця Н.З. Котелова порівнює кожне нове слово з новим камінцем, який закладається до піраміди мови, яку творять народи продовж віків, засвідчуючи своє буття [21, с. 5].

Відтак, неологізми – це нові слова або значення слів, за допомогою яких називають предмети або явища, які з'явилися недавно. При цьому неологізм є недовговічним явищем, адже як тільки нові слова входять в активний ужиток, і носії мови можуть постійно чути їх через засоби масової інформації або на вулиці, ці слова перестають сприйматися як щось нове. Іспанська лексика постійно поповнюється і коригується академією Real Academia Española. На своїй веб-сторінці академія регулярно публікує список неологізмів, а також всі нововведення щодо мови, які офіційно включені у словник RAE.

Іспанський лінгвіст М.Т. КабреКастеллі пропонує наступні критерії для визначення неологічного характеру лексичних одиниць:

- 1) психологічний критерій: лексична одиниця вважається неологізмом у тому випадку, якщо вона сприймається носіями мови як нова;
- 2) критерій семантичної чи формальної нестабільності: лексична одиниця варіює свою форму чи значення під час вживання;
- 3) лексикографічний критерій: лексична одиниця вважається неологізмом, якщо вона не внесена до загальномовних словників;
- 4) діахронічний критерій: неологічна одиниця вважається неологізмом, якщо вона виникла нещодавно [68, с. 45].

Н. Д. Арутюнова зазначає, що новизна неологізмів породжується на основі трьох параметрів буття: часового, просторового та онтологічного [8, с. 69]. Темпоральне значення є первинне, а його може визначити лише мовець. Експресивність новизни зникає тоді, коли слово перестає сприйматися мовцем як нове. Для входу лексичної одиниці в мовну систему, комуніканти мають прийняти та засвоїти її, а ще регулярно вживати в певних контекстах, мовленнєвих актах та ситуаціях.

Нові слова можуть виникати у наступних ситуаціях:

- 1) у зв'язку з потребами позначення нових явищ;
- 2) у зв'язку із заміною старих найменувань новими, що може бути викликано потребами моди на нові слова замість старих;
- 3) у зв'язку з явищем взаємодоповнення, коли вони співіснують зі старими назвами, диференціюючись за стилями, ситуаціями вживання [Солнцева, с. 231].

Відомо, що лексичний запас мови може збагачуватися різними шляхами. Як вже зазначалося, лексичні неологізми можуть як створюватися за продуктивними моделями словотворення всередині самої мови, так і проникати у мову ззовні.

У певні періоди розвитку держави в її мові з'являється значна кількість запозиченої лексики. Запозичення іноземної лексики здійснюється двома шляхами – звуковим запозиченням і калькуванням. У першому випадку запозичується зовнішня, звукова оболонка іншомовного слова, у другому –

його словотворча структура, тобто ознака поняття, покладеного в основу його назви. До іншомовних запозичень, відтак, можна віднести лексичні одиниці, поява яких в одній мові пов'язана з копіюванням зовнішньої або внутрішньої структури відповідних прототипів інших мов. Запозичення, як складова частина лексики, знаходяться у процесі зміни і розвитку, можуть змінювати свою форму. Запозичуватися можуть не тільки слова, а й елементи іноземних слів [Ахманова, с. 89].

Однак, основним джерелом поповнення словникового запасу вважається не запозичення, а утворення нових лексичних одиниць на базі рідної мови шляхом використання різних способів словотворення. Переважна кількість неологізмів – це похідні слова, що можна пояснити так: набагато легше використовувати вже наявні моделі й елементи, ніж створювати новий фонетичний комплекс, який не має внутрішньої вмотивованості значення [Ахманова, с. 110]. Значна кількість неологізмів створюється з нагоди громадськими діячами, письменниками, журналістами.

У свою чергу нове слово мусить пристосуватись до словотвірних та семантичних рядів та заповнити наявні в мові лакуни [Борисова, с. 22]. Для того, щоб неологізм успішно увійшов в мовну систему, він має відповідати наступним групам критеріїв:

1. Лінгвістичні критерії: фонетичний та граматичний аспекти слова, відсутність конотацій та семантична амплітуда, інтеграційне значення слова.

2. Соціолінгвістичні критерії: нове слово мусить мати певну частотність вживання, запобігати збігу форм та значень, легко запам'ятовуватись.

3. Методологічні критерії: нове слово не має суперечити правилам, які існують в мові [35, с. 451-452; 52, с. 163].

У процесі інтеграції виділяють наступні етапи:

- 1) виникнення неологізму в мові та ідентифікація мовцями;
- 2) прийняття до словника неологізмів;

- 3) перехід до загальномовного словника з позначенням «неологізм»;
- 4) інтегрування в загальномовному словнику [51, с. 50; 49, с. 143-144].

Після адаптації неологізму в мові, він може стати основою для розвитку нових значень, а після його перетворення на полісемантичне слово можна вважати, що слово перестало бути неологізмом та перейшло до основного лексичного складу мови.

Неологізм – це інновація на лексичному рівні, яка виникла на основі мовних змін. Відмінність між неологізмом та неологізацією вважається відмінність між процесом та продуктом. Неологія – це наука, яка досліджує неологічні процеси. Неологічний характер лексичної одиниці може бути визначений лише мовцем та зникає в той момент, коли слово припиняє сприйматися адресатом як нове. Для входу лексичної одиниці у мовну систему, вона повинна бути прийнятою, засвоєною та регулярно вживаною комунікантами в певних ситуаціях та контекстах. Для успішної інтеграції слова в мовній системі неологізм повинен відповідати вимогам методологічних, соціолінгвістичних та лінгвістичних критеріїв.

1.2. Класифікація та словотвірні характеристики неологізмів

Звернемо увагу також на типи неологізмів та шляхи їх творення. У зв'язку з двома (вузьким і широким) розумінням терміна «неологізм» варто вести мову про різні не тільки у визначенні критеріїв нових слів, але і в їхній класифікації. У залежності від того, на які ознаки спирається дослідник у своїй роботі, пропонуються традиційні класифікації або спеціальні класифікації з врахуванням ознак, властивих тільки для нових мовних одиниць, які аналізуються (наприклад, поділ неологізмів за ступенем їхньої новизни, тривалості існування тощо).

Серед багатьох спроб мовознавців створити універсальну класифікацію неологізмів, можна виокремити дві найбільш повні класифікації неологізмів у сучасній лінгвістиці. Спробу об'єднати існуючі класифікації всіх варіантів

нових слів робить С. І. Алаторцева. Вона поділяє неологізми, як лексико-фразеологічні новації, на 5 розрядів:

- 1) за формою мовної одиниці;
- 2) за ступенем новизни;
- 3) за способом номінації;
- 4) за відношенням до мови і мовлення;
- 5) за тривалістю існування [1, с. 50].

На нашу думку, існуючі класифікації можуть бути розширені за рахунок вивчення процесів неологізації на фонетичному, граматичному, стилістичному рівнях (окрім лексичного).

Друга класифікація, представлена авторським колективом навчального посібника «Неологія і неографія сучасної російської мови» Т. В. Поповою, Л. В. Рацибурською і Д. В. Гугунави [26], має багато спільного з класифікацією С. І. Алаторцевої. Автори виділяють неологізми за чотирма параметрами:

- 1) за видом мовної одиниці (за формою у С. І. Алаторцевої);
- 2) за ступенем новизни;
- 3) за видом реалії, що позначається;
- 4) за способом утворення.

Розглядаючи шляхи творення неологізмів у сучасній іспанській мові, звернемося до передумов появи неологізмів. Зокрема, процес глобалізації призводить до того, що культура і народи, а значить і мови, більш тісно контактують та переплітаються. Слід окремо відзначити, що особливу роль тут відіграє англійська мова. Завдяки повсюдній комп'ютеризації та розвитку технічного прогресу, сучасний лексичний склад іспанської мови зазнав безлічі змін. З'явилися нові засоби спілкування, у зв'язку з чим виникла необхідність у нових словах.

Багато слів цієї області знань запозичені з англійської мови, та не викликають труднощів перекладу, наприклад: *googlear*– гуглити; *chatear*– чатитись, обмінюватися повідомленнями; *escanear*– сканувати та ін. Як

видно з прикладів, ці слова утворюються від англійських шляхом додаванням суфіксів *-ar* або *-ear*. Однак, як і в будь-якій іншій мові, утворення слів в іспанській мові відбувається найрізноманітнішими шляхами. Зокрема, воно може відбуватися наступними способами:

1) додаванням суфіксів, наприклад: *-logia*, *-azo*, *-ismo*, *-dad* та інші, як у словах *cienciología* – саєнтологія; *golazo* – красивий гол, який приніс перемогу команді; *apagón* – масове відключення електрики у результаті аварії або стихійного лиха;

2) додаванням префіксів, наприклад, грецького походження *bio-*: *bioenergía* – біоенергія; *eco-*: *ecoturista* – екотурист або латинського походження *pro-*: *proactivo* – проактивний; *nano-*: *nanoestructura* – наноструктура та інше;

3) утворенням складноскорочених слів, наприклад: *finde* – уїк-енд, утворене від *fin de semana*, або *glocal* – глокальна, утворене від *global* + *local*;

4) складанням слів, наприклад: *rompecorazones* – підкорювач сердець; *arreglалotodo* – людина паличка-виручалочка; *trotaclubes* – любитель клубів, тусовщик; *nosequé* – не зрозумій що;

5) запозиченням слів. Велику групу тут складають англіцизми: *bikini* – купальник бікіні; *blog* – блог;

6) зміною значення слова. Неологізми за змістом – це переосмислення або перетворення існуючих лексичних одиниць. Наприклад, всім відоме слово *tío* – «дядько» може використовуватися, щоб привернути увагу при зверненні до чоловіка. Слово *camello* – верблюд означає наркокур'єра, людину, яка перевозить наркотики. Подібних неологізмів особливо багато особливо у сфері інформатики, як *otbajar* – скачати з інтернету;

7) абрєвіація, як у слові *Pyme-pequeña y mediana empresa*.

В іспанському мовознавстві виокремлюються наступні класифікації неологізмів:

А. За походженням:

1) спонтанні, які відповідають за індивідуальний акт словотворення;

2) сплановані, які характеризуються інституційністю [35, с. 94].

Б. За функціями:

- стилістичні – використовуються для надання експресивного та стилістичного забарвлення, створюють емоційний вплив;
- деномінативні – позначають нові явища об'єктивного простору і забезпечують передавання нового досвіду;
- соціальні – виникають внаслідок еволюції суспільних структур та звичаїв (поява гендерно маркованих назв професій: *directriz*, *carabinerama*, та ін.);
- прагматичні або функціональні – лексичні одиниці, які отримали нове вживання чи нову сферу розповсюдження, тобто вони є новими в цілому, але є новими в межах певного функціонального стилю [22, с. 71; 52, с. 145-147].

М. Т. КабреКастеллі та Д. М. Шмельов запропонували також наступну класифікацію неологізмів за кількома критеріями:

- 1) формальні неологізми (утворені словоскладанням, деривацією чи скороченням);
- 2) функціональні неологізми (утворені конверсією);
- 3) семантичні;
- 4) запозичення [40, с. 286; 35, с. 447].

За ступенем входження до мовної системи виокремлюють також наступні групи неологізмів:

- 1) неологізми;
- 2) потенційні слова;
- 3) okazionalnі слова [6, с. 136].

За співвідношенням змісту та форми виокремлюються такі групи слів:

- 1) власне неологізми, які мають новизну форми та змісту;
- 2) трансформації (старе значення позначається новою формою);
- 3) новотвори (морфеми, які вже існують в мові, але складені у новому порядку);

4) семантичні неологізми (вже наявна форма вжита на позначення нового значення) [50, с. 84-85].

У деяких працях іспанських, українських та російських мовознавців представлена класифікація неологізмів за їх слабкістю або силою. Відповідно до цього критерію всі неологізми у мові поділяють на слабкі та сильні [30, с. 206-215; 45, с. 530]. Група сильних неологізмів поділяється на:

- 1) лексичні (власне нові слова);
- 2) семантичні (ті, що набули нового значення);
- 3) стилістичні (мають нове стилістичне забарвлення чи стильове вживання).

Натомість, слабкі неологізми розподіляються на наступні підгрупи:

- 1) переорієнтовані слова (колишні екзотизми);
- 2) актуалізовані слова (які перейшли до активного лексичного складу з пасивного);
- 3) сполучувані слова (ті, що отримали нову сполучуваність).

Лексичні неологізми за оформленістю поділяються на фразеологічні (стійкі словосполучення) та власне лексичні. Зазначенням лексичні неологізми поділяються на:

- 1) лексичні одиниці, які називають реалії, які раніше не існували;
- 2) слова, які дублюють певне значення;
- 3) слова, які називають реалії, що існували, але з часом не отримали номінації;
- 4) ті, які називають реалії, що прогноуються у майбутньому.

За сферою вживання неологічні одиниці поділяють на: міжстильові, властиві певному стилю, неологізми властиві більш вузьким функціональним сферам. За активністю вживання можуть бути неологізми активного або пасивного вживання. За походженням також виділяють власне мовні неологізми та запозичення: (внутрішні запозичення – із власних соціальних чи територіальних діалектів; зовнішні – запозичення з інших мов). За

стилістичним забарвленням неологізми можуть бути стилістично забарвленими або нейтральними [30, с. 206-215; 45, с. 530; 46, с. 542].

Відтак, класифікація неологізмів може здійснюватися за різноманітними критеріями, а саме – за їх походженням, структурою, періодом входження у мову, тематикою та сферою вживання, за семантичними та стилістичними властивостями тощо.

Якщо говорити про роль неологізмів у сучасних ЗМІ, перш за все, слід зазначити, що нові слова оновлюють мову, роблять журналістські тексти сучаснішими та дозволяють автору уникнути мовних кліше і шаблонів. До позитивних моментів активного використання неологізмів у текстах ЗМІ слід віднести й те, що нові слова мають більшу смисловий ємністю у порівнянні з їх уже існуючими аналогами, до того ж новації виконують особливу стилістичну роль у тексті, тому одним із найактивніших джерел поповнення лексики ЗМІ є запозичення.

Значна частина неологізмів у ЗМІ – це запозичення з іноземних мов, у першу чергу – англійської. Особливо великий пласт запозичень у мові ЗМІ останнім часом займає комп'ютерна лексика, а також неологізми, пов'язані з ІТ-технологіями та мережею Інтернет. Багато неолексем, створених шляхом запозичення, функціонують у текстах без перекладу або граматичної адаптації (*3D, 3G, WI-FI, know-how*).

Наприклад, іспаномовні ЗМІ все частіше стали використовувати слово *google* (американська пошукова система), запозичене з англійської мови, наприклад: *Las búsquedas en Google de “buenas noticias” se han disparado en España en las últimas semanas. (Los españoles buscan en Internet más buenas noticias que nunca)*.

Серед неологізмів-запозичень виокремлюємо англіцизми, тобто, споконвічно англійські слова, які змінюються або не змінюються при написанні [3, с. 23]. Наприклад, *anticrisis, celebrity, coffee-shop, backstage, bodyart, bonus, boss, botox, briefing, e-book*. Друга група складається із англіцизмів-кальок, тобто, іспанських слів, які під впливом англійської мови

набули нових значень, вже закріпилися у мові або розглядаються як семантичні неологізми. До другої групи належать такі неологізми, як *armas dedestrucción masiva, aldea global, realidad virtual, red, tienda virtual, video llamada*.

І. В. Арнольд, фахівець в області лексикології, розділяє англіцизми за ступенем їх асимільованості в іспанській мові [2, с. 71]. Спираючись на цю класифікацію можна виділити наступні види англіцизмів:

1) неасимільовані англіцизми-слова, неологізми повністю зберегли англійську графіку: *grog, lady, lord, mustang, pudding, speaker*;

2) частково асимільовані англіцизми-слова, неологізми, у яких змінилася споконвічна графіка під впливом іспанських орфографічних закономірностей, але англійське походження у них ще помітне: *banear, bumerán, búngalo, criquet, chatear, estrés, filme*;

3) асимільовані англіцизми-слова, неологізми, у яких асиміляція відбувається за допомогою іспанських суфіксів і закінчень, фонетичної і орфографічної адаптації слів: *astronauta, boxear, filmar, helicóptero, síndrome, sprintar*;

4) неасимільовані англіцизми-значення, неологізми, утворені шляхом переосмислення існуючих лексичних значень слів, які поширені у різних сферах мови, проте ще не визнані літературною нормою: *adicto, cazadora, cebra, grupo, lanzar, modelo*;

5) асимільовані англіцизми-значення, неологізми, утворені шляхом переосмислення існуючих лексичних значень слів, які увійшли у літературну норму і представляються для носіїв мови іспанськими значеннями слів: *apartamento, automático, autoservicio, clépe, clonación, yate*.

Відповідно до думки іспанського дослідника М. М. Рохаса: «Запозичення можуть мати різні ступені асиміляції: від нульового ступеня асиміляції (неасимільовані запозичення) до майже повної асиміляції, при цьому якщо асиміляція повна, то слово більше не вважається запозиченим» [53, с. 43].

Англiцизми в iспанськiй мовi можуть бути роздiленi за сферами вживання. Найпоширенiшими є такi семантичнi поля запозичень з англiйськoї мови:

- культура i суспiльство: *hippie, hula hoop, babyboom, chill out, bullying, bodyart*;
- новi технологiї: *bluetooth, botox, offset*;
- економiчнi та бiржовi термiни: *benchmarking, briefing, cash*;
- комп'ютернi технологiї та iнтернет: *arcade, blog, blogger, chatear*.

Так як англiйська мова останнiм часом дуже впливає на iспанську мову, широкi верстви iспанськoї громадськостi вже протягом багатьох рокiв стурбованi надмiрним вживанням запозичень i мають намiр уберегти iспанську мову вiд надмiрного впливу англiцизмiв. Iспанськi лiнгвiсти, вченi, журналісти, громадськi діячi Ф. Ласаро Карретеро, А. Грiхельмо, Ф. Родрiгес Адрадос, Ф. Саватер та iншi, зазначають загальну кризу вербальної культури в iспанськомu суспiльствi, висловлюють резонне побоювання за долю лiтературної мови.

Загалом же, запозичення становлять значну частину неологiзмiв у iспанськiй мовi, переважно це саме запозичення-англiцизми. Найчастiше вони входять у мовлення носiїв мови через ЗМІ, особливо – iнтернет, хоча друкованi ЗМІ, телебачення та iншi канали ЗМІ також вiдiграють у цьому процесi вагомu роль. Розглянемо бiльш детально роль сучасної iспаномовної преси у поширеннi та популяризацiї неологiзмiв.

1.3. Роль сучасної iспаномовної преси у поширеннi та популяризацiї неологiзмiв

ЗМІ сьогоднi – одна з найважливиших сфер діяльностi людини i суспiльства, функцiонування мови. Бути вiдокремленим вiд ЗМІ сучаснiй людинi можливо, мабуть, лише в ситуацiї повної iзоляцiї вiд цивiлізацiї, адже ЗМІ всюди –на теле- i комп'ютерних екранах, в iнтернетi та газетах, по радiо

і просто на вулиці, де нас оточує безліч рекламних білбордів, аудіо та візуальної реклами. Таку поширеність ЗМІ мають не спроста, адже вони є найважливішим важелем маніпуляції, впливу на свідомість, думки населення. Не дарма ЗМІ називають «четвертою владою», адже через публікації в Інтернеті, газетах формується громадська думка, а часто і вирішуються долі людей.

Надання такого потужного впливу на людей стає можливим для ЗМІ завдяки, передусім, вербальному компоненту, адже мова завжди була і залишатиметься найважливішим каналом передачі інформації і впливу на реципієнта цієї інформації. У тій мовній моделі світу, яку конструює журналіст, знаходять відображення політико-ідеологічна і соціокультурна ситуації, групові та суспільні інтереси і т. п.

Розглядаючи лінгвістичні особливості дискурсу сучасних ЗМІ, необхідно відзначити, що їх обслуговує окремий функціональний стиль мови – публіцистичний стиль. Поняття публіцистичний стиль ширше, ніж мова засобів масової інформації [24, с. 12]. Мова преси як жанровий різновид публіцистичного стилю, який використовується в засобах масової інформації і виконує інформативну функцію – це мова періодичних видань, що розповідають про події внутрішнього і зовнішнього життя регіону (галузі), країни. Мова преси орієнтується на загальнолітературні норми. У ній виробляються певні соціальні та мовні стереотипи [17, с. 123].

Для публіцистичного дискурсу є характерними такі ознаки, як:

- 1) відкритість, зосередженість на соціально резонансних фактах, їх концептуально-емоційна розробка;
- 2) відкрита соціальна оцінність [30, с. 62], яка забезпечує створення моделюючого ефекту;
- 3) відкрита світоглядна позиція, яка репрезентує соціально-оціночні судження та думки, включає у себе ідеологічний супровід «подій соціальної думки», під якими маються на увазі обговорювані суспільством ідеї та соціальні проекти;

4) оціночно-ідеологічна модальність, яка включає стратегії оцінювання та фокусування уваги читачів(тобто регулювання спрямованості думки на конкретні фрагменти соціальної практики);

5) «політико-ідеологічний модус» [17, с. 36] формулювання і формування думки, а також кодування інформаційного контенту;

б) «інтерстильове тонування викладу» [29, с. 160], яке полягає у використанні різностильових засобів і способів репрезентації соціальної реальності.

У сучасному суспільстві ЗМІ належить особливо важлива роль. Загальний конструктивний принцип газетного чи іншого новинного повідомлення полягає у чергуванні фактологічно конкретного і узагальненого матеріалу, образного і абстрактного, логічного та емоційного.

На відміну від художньої літератури, в ЗМІ рідко застосовується такий прийом, як художній вимисел, хоча в цілому ступінь авторського начала залежить від текстового жанру. Крім того, публіцистичний (інформаційний) стиль з його особливостями протиставляється науковому та офіційно-діловому стилям, для яких більшою мірою характерною є відсутність мовних засобів, позначених емоційно-експресивним забарвленням, розмовних, просторічних елементів, тоді як інформаційно-газетний стиль обмежує термінологічну лексику і фразеологію, притаманну офіційно-діловому і науковому стилям і збільшує значимість використання у тексті образної емоційно-забарвленої лексики.

Публіцистичний стиль характеризується широким використанням суспільно-політичної лексики та лексики, яка позначає поняття етики і моралі, медицини, культури, економіки та фінансів. Входять до публіцистичного стилю також і слова з області психології, які позначають внутрішній стан та переживання людини та ін. Як правило, публіцистичні твори мають надзвичайно широку тематику, вони можуть стосуватися майже будь-якої теми, яка потрапляє у центр суспільної уваги. При цьому кожній темі притаманні власні лексичні та синтаксичні особливості, за рахунок чого

відбувається переплетення публіцистичного стилю з іншими стилями – науковим, художнім, розмовним тощо [30, с. 65-66].

Лексика публіцистичного стилю – це сплав елементів наукового, офіційно-ділового та художнього стилів, вона має яскраво виражене емоційно-експресивне забарвлення, включає в себе розмовні, просторічні та часом навіть жаргонні або сленгові елементи. Тут використовуються такі лексико-фразеологічні одиниці та словосполучення, які об'єднують у собі функціональне і експресивно-оцінне забарвлення. Для публіцистичного стилю характерне широке використання суспільно-політичних, соціально-економічних, наукових, технічних та інших термінів [39, с. 328].

Для встановлення більш дружніх відносин з читачами автори газетних текстів широко застосовують жаргонізми, епітети, фразеологічні звороти, неологізми, які свідчать про спробу журналістів знайти спільну мову з аудиторією, наблизитися до її рівня, залучити до створення єдиної думки про те, що сталося. Для досягнення цієї мети популярними засобами також є скорочення, аббревіатури, загальновідомі серед представників певної культури або нації.

Загалом, мова ЗМІ розглядається як підстиль публіцистичного стилю, хоча деякі дослідники вважають за доцільне виділяти його у окремий функціональний підстиль. Характерною рисою мови засобів масової інформації є поєднання логічності викладу інформації та емоційно-експресивна забарвленість, що робить мову ЗМІ доступною для сприйняття, полемічною, образною, експресивною та афористичною. Мова ЗМІ дуже різноманітна – вона може включати у себе й елементи інших функціональних стилів, наприклад – художнього, офіційно-ділового, наукового стилів. До лексичного фонду мови ЗМІ входить нейтральна та стилістично і функціонально забарвлена лексика [39, с. 330-331].

Крім всіх інших мовних засобів, які можуть використовуватися в текстах ЗМІ, важливе місце займають неологізми, які не тільки відіграють свою стилістичну роль у тексті, надають йому більш яскравого забарвлення,

але також в цілому відображають сучасні мовні тенденції, розкривають потенціал мови у аспекті словотворення, дають змогу оцінити найбільш продуктивні засоби творення нових слів у тій чи іншій мові тощо.

Сучасний стан іспанських ЗМІ визначається історико-культурним потенціалом іспанської мови такількістю носіїв цієї мови у світі. Завдяки дії словотворчих і лексико-семантичних механізмів мови іспанська преса оперативно освоює і відображає весь потік інформації, що супроводжує історичний розвиток країни та її народу.

Н. М. Фірсова вказує, що вагомим кроком на шляху розвитку іспанських ЗМІ став вступ Іспанії до Європейського союзу. Зв'язок з Євросоюзом знайшов своє відображення й у словотворчих неологізмах іспанської мови. Аналогічним чином на появу неологізмів у самій мові та відображення їх у мові іспанських ЗМІ впливають і сучасні процеси глобалізації, науково-технічного прогресу, комп'ютеризації, а також активної ролі англійської мови у світі [43].

Відтак, діяльність ЗМІ сприяє появі нових лексичних одиниць, які належать до різних функціональних жанрів та стилів. Головна мета преси: повідомити певну інформацію та масово впливати на адресатів, а основною якістю художньо-публіцистичного типу текстів вважається єдність об'єктивного, аналітичного, суб'єктивного та емоційного змісту.

Мова ЗМІ відображає багатофункціональність мови, ступінь її демократизації та інтелектуалізації. Мова сучасної іспанської преси відіграє роль головного чинника сприймання неологізмів та їх поширення їх у свідомості адресатів в сучасній літературній мові.

Особливості вживання неологізмів у мові іспанських ЗМІ вже досліджувалося деякими іспанськими вченими. Наприклад, на думку М. Ланга найчастіше у мові сучасних іспанських ЗМІ зустрічаються неологізми першого відмінювання на *-ar*, утворені від іменників: *ancianar* (*envejecer*, *convertirse en anciano*), *antologar* (*elaborar una antologia*), *cortocircuitar* (*empleado metaforicamente en el sentido de interrumpir, frustrar, impedir que*

[*alguien o algo] desempeñe correctamente su función*), тощо. Серед найбільш продуктивних дієслівних суфіксів використовуються *-ear*, *-izar*, *-ificar*. На думку М. Ланга це пов'язано з інтернаціоналізацією іспанської лексики у науково-технічній галузі [36, с. 135].

Г. Г. Рамос говорить про значну продуктивність суфікса *-izar* у сучасному газетно-публіцистичному дискурсі, однак зазначає, що найчастіше за допомогою цього суфікса створюються етимологічні дублети вже існуючих у мові дієслів першої дієвідміни на *-ar*, наприклад: *valorizar*, *valorar*, *concretizar*, *concretar*, *culpabilizar*, *culpar*, *optimizar*, *optimar*, *ilegitimizar*, *ilegitimar*, *liderizar*, *liderar*, *depauperizar*, *depauperar*.

А Бріз пов'язує продуктивність цих суфіксів із бажанням надати більшій науковості мови, подовжуючи слова [47]. На думку Н. Карікабуро це відбувається через інтернаціональний характеру цього суфікса, який має свої аналоги у французькій, англійській та німецькій мовах [52, с. 74].

Особливості утворення неологізмів як невід'ємного компоненту публіцистичного дискурсу, значною мірою залежать від словотвірного потенціалу самої мови, а також основних тенденцій, які спостерігаються у ній у той чи інший період її розвитку. Відповідно, доцільно розглянути особливості утворення та побутування неологізмів у національних мовах, відмітити спільні та відмінні риси.

Загалом же, якщо говорити про роль неологізмів у сучасних ЗМІ, перш за все, слід зазначити, що нові слова оновлюють мову, роблять журналістські тексти сучаснішими та дозволяють автору уникнути мовних кліше і шаблонів. До позитивних моментів активного використання неологізмів у текстах ЗМІ слід віднести і те, що нові слова володіють більшою смисловою ємністю у порівнянні з їх уже існуючими аналогами, до того ж новації виконують особливу стилістичну роль у тексті, тому одним з найактивніших джерел поповнення лексики ЗМІ є запозичення.

Тексти засобів масової інформації, як друковані, так і медіатексти, представляють сьогодні одну з форм сучасної мови, які найбільш активно

розвиваються, а їх фактична чисельність набагато перевищує загальний обсяг використання мови в інших сферах діяльності. При цьому доводиться визнати, що корпус медіатекстів, а відповідно і мовні новоутворення, що виникають у їх рамках, постійно збільшується. Про це, зокрема, свідчить поява нових газет і журналів, що відповідають інтересам різних вікових, професійних і соціальних груп, особливо динамічно розвивається молодіжна преса як в аспекті появи нових друкованих видань, так і в рамках мережевих версій друкованих видань, появи онлайн-мовних молодіжних публікацій.

Змінам умов функціонування іспанської мови і перетворення її на мову міжнародного спілкування сприяли також процеси глобалізації. Сьогодні міжнародна іспанська мова вже стала політичною і культурною реальністю та претендує на найбільш вживану та популярну мову у світі.

РОЗДІЛ 2. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕОЛОГІЗМІВ У СУЧАСНІЙ ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

2.1. Структурні типи неологізмів сучасної іспанської мови

Вивчаючи неологізми сучасної іспанської мови, звернемося передусім до їх структурно-семантичних характеристик та визначимо основні структурні типи неологізмів, які зустрічаються у сучасній іспанській мові та функціонують у мові іспанської преси зокрема.

Структурні групи неологізмів іспанської мови напряму залежать від словотвірних їх аспектів. Відповідно до розглянутих раніше особливостей утворення та класифікації неологізмів у сучасній лінгвістиці, виокремлюємо групи неологізмів іспанської мови, утворених шляхом афіксації, конверсії, словоскладання, конверсії, скорочення тощо.

Афіксація. Афіксальний спосіб творення нових слів реалізується на базі власне іспанської мови (хоча самі афікси можуть бути й іншомовного походження, наприклад, грецькі чи англійські). Афіксація є одним із найпоширеніших способів словотвору, який полягає у додаванні афікса до кореня або основи слова.

Існує два основних типи афіксації: префіксація та суфіксація. Префіксація є способом словотворення, яка полягає у приєднанні префікса до кореневої основи слова. Як правило, граматична категорія слова, до якого приєднаний префікс, не змінюється, а трансформації піддається тільки їх значення.

Відповідно, до складу таких неологізмів входить префікс. Поширеними є такі префікси іспанської мови, задіяні у творенні неологізмів, як: *anti-*, *auto-*, *bio-*, *co-*, *infra-*, *micro-*, *macro-*, *multi-*, *neo-*, *necro-*, *post-*, *pluri-*, *re-*, *supra-*, *trans-*, *ultra-*. Всі неологізми цього структурного типу можна поділити відповідно до префіксу, який входить до їх складу (Таблиця 2.1.):

Таблиця 2.1.

Префіксальні неологізми іспанської мови

Префікс	Приклад
<i>anti-</i>	<i>antiarrugas, antiliberal, antifascista</i>
<i>neo-</i>	<i>neoconservador, neovanguardia, neoliberal</i>
<i>ultra-</i>	<i>ultraderecha, ultraizquierda, ultrarápido, ultraliberal</i>
<i>pos-</i>	<i>posmoderno, posverdad, posparto</i>
<i>super-</i>	<i>superestrella, semiderruir</i>
<i>trans-</i>	<i>transnacional, transgénero</i>
<i>contra-</i>	<i>contraanálisis</i>
<i>sobre-</i>	<i>sobrecoste</i>
<i>bio-</i>	<i>biodiverso</i>
<i>re-</i>	<i>retuitear</i>
<i>bi-</i>	<i>binacional</i>

Розглянемо приклади використання неологізмів цієї структурної групи у сучасних іспанських ЗМІ. Наприклад, префікс *neo-* (від давн.-грецьк. νεο- (нео-) у значенні «новий, молодий») часто стосується соціально-політичної сфери, наприклад, у лексемах *neoliberal*, *neoconservador* тощо:

*La llegada al gobierno de la izquierda en América Latina se explica por el malestar ciudadano frente al modelo **neoliberal*** (Nueva Sociedad, 2006) [80].

*Esta reforma se hizo en estrecha relación con el principio **neoconservador de gobernabilidad*** (Nueva Sociedad, 2006) [80].

Аналогічним чином часто використовується префікс *anti-*, який може використовуватися не тільки у соціально-політичній сфері, алей у медицині, косметології, інших галузях науки. Цей префікс означає «проти, протилежний». До соціально-політичної категорії неологізмів, утворених шляхом додавання префіксу *anti-*, належить, наприклад, лексема *antifascista*.

У мові ЗМІ воно зазвичай використовується в усіченому вигляді як *antifa*, що позначає антифашистські політичні та соціально-політичні, громадянські рухи, а також відповідну ідеологію:

Antifa, la nebulosa como enemigo (El Mundo, 2020)[84].

У медицині префікс *anti*-може означати протидію чи ефективність протидії чомусь, як у словах *antibacteriano*, *antiinfeccioso*, *antivírico*. Такі лексеми утворилися досить давно, однак новою хвилею популярності та поширеності їх у ЗМІ став період з кінця 2019 р., коли світ охопила пандемія коронавірусу Covid-19 та медична повістка дня стала однією з головних для ЗМІ світу, у тому числі й іспанських, наприклад:

Remdesivir funciona como antivírico frente al covid, pese a las reticencias de la OMS (El Mundo, 2020) [78].

Окрім того, з'явилися й нові лексеми з префіксом *anti*- як, наприклад, *anticuerpos*, *anticovid* та інші:

El tratamiento con Regeneron reduce las muertes entre los pacientes hospitalizados con Covid-19 que no tienen anticuerpos (El Mundo, 2021) [85].

Claves para un verano seguro para los niños aún lejos de la vacuna anticovid (El Mundo, 2021) [86].

Лексема *anticovid* складається із найменування хвороби Covid та префікса *anti*- та може використовуватися у кількох значеннях. Наприклад, у наведеному вище прикладі цей неологізм використовується у словосполученні *la vacuna anticovid*– «антиковідна вакцина», тобто тут значення неологізму *anticovid* використовується у медичному сенсі, як «така, яка протидіє хворобі Covid».

Втім, неологізм *anticovid* набув також поширення й у значенні «той, що заперечує існування Covid» та використовується у ЗМІ на позначення соціального явища, коли люди відмовляються вірити у пандемію ковід, звинувачують уряди країн у штучному створенні паніки, пов'язаної з всесвітньою пандемією тощо.

Схожим чином утворилося й нове слово *antivacunas*(«антивакцинатори»), наприклад:

Terroristas, populistas у *antivacunas*(El Pais, 2021) [79].

Ця лексема порівняно нова, вона позначає рух людей, які виступають проти вакцинації та вакцин. У 2020 р. цей неологізм отримав популярність, оскільки спалахнули протести проти кампаній вакцинації для протидії коронавірусу, й відтак лексема набула нового сенсу.

Неологізми з префіксом *anti-*також активно використовуються у косметологічній сфері. Наприклад, у іспанській газеті «El Pais» вийшла стаття з наступним заголовком, у якій розглядалися тренди косметичної індустрії:

Antiarrugas, antiojeras у *antibolsas: así son los parches para los ojos más vendidos en Amazon* (El Pais, 2019) [70].

У цьому речення використовуються неологізми з області косметології, як *antiarrugas* – «проти зморшок», *antiojeras* – «проти темних кіл під очима», *antibolsas*– «проти мішків під очима». Такі неологізми полягають у використанні термінів з області косметології, які позначають певні «вади» зовнішності людини, вікові зміни обличчя (як от *arrugas, ojeras, bolsas*) з додаванням до них префіксу *anti-*. Такі неологізми використовують у назвах та описів косметичних товарів, що дозволяє вказувати на їх призначення та, у той же час, здійснювати рекламу товару.

У 2020 р. «La Real Academia Española» (RAE) виокремила у якості неологізмів, що увійшли до словника іспанської мови, лексеми *desconfinar* та *desescalada*, утворені шляхом додавання префікса *de-*, наприклад:

Desconfinar España, el “experimento epidemiológico” para vencer al Covid-19(El Mundo, 2020) [82].

Суфіксація – це ще один афіксальний спосіб словотворення шляхом приєднання суфікса до кореневої основи слова. Це також визначає й структурні особливості неологізмів, утворених у такий спосіб – вони містять у своєму складі той чи інший суфікс. Наприклад, лексема *surfeary* утворена

шляхом додавання до основи *surf* суфіксу *[e]ar*. У наведеному прикладі слово *surfear* стає новотвором, який походить від слова *surf* та доданого до нього суфіксу *-ar*.

Одним із продуктивних суфіксів у сучасній іспанській мові є суфікс *ismo*, який задіяний до творення таких слів, як *chavismo*, *castrismo*, *conservadurismo*, *golpismo* тощо, наприклад:

“*Patria y Vida*”: *el rap que enfurece al castrismo* (El Mundo, 2021) [74].

Лексема *castrismo* має значення «кастроїзм», тобто – теорія і практика, пов’язана з ім’ям Фіделя Кастро, яка виникла на ґрунті латиноамериканських традицій і досвіду Кубинської революції. У іншому тексті ЗМІ цей неологізм використовується поруч з іншим, утвореним за тією ж словотвірною схемою – *izquierdismo* – «лівацтво», політичні «ліві» сили:

El castrismo, enfermedad infantil del izquierdismo (El Pais, 2017) [86].

Також до утворених шляхом додавання суфіксів належать лексеми *uniformizar*, *nudista*, *regenerativo*, *relativización* та ін. Відтак, суфікси, які найчастіше зустрічаються в іспанській мові – це *-ismo*, *-ista*, *-ción*. Суфікс *-ismo* здебільшого вказує на певний політичний рух, вчення, доктрину (як от *urbanismo*, *reformismo*, *esnobismo*, *felipismo* («політичний курс Феліпе Гонсалеса») та ін.), тоді як суфікс *-ista* вказує на рід заняття, посаду, приналежність до якої-небудь організації (*comunista*, *franquista*). Суфікс *-ción*, як правило, вказує на абстрактні поняття, якості чи властивості, наприклад: *politización*, *estructuración*.

У якості досить продуктивних суфіксів в аспекті їх участі у творенні неологізмів можна виділити також суфікси *-azo* та *-ria*. Наприклад, слова *chipriazo*, *emprededuria*. Такі лексеми є іменниками, однак суфіксація може використовуватися й для творення прикметників, наприклад, за допомогою суфіксів *-ino*, *-ito*, як у словах *rajoyino* (той, що відноситься до політики Маріано Рахоя), *corralito* (заходи по обмеженню вільного руху капіталу) тощо.

Таким чином, загальна словотвірна модель афіксації може бути представлена формулою «основа + афікс». Результатом словотвірного процесу при афіксації виступає похідне слово-неологізм. Афіксальні неологізми становлять окрему структурну групу неологізмів у нашому дослідженні.

Словоскладання. Інший досить давній, але й досі продуктивний спосіб створення нових слів – це словоскладання, яке полягає у об'єднанні двох або більше основ у єдине ціле. Через свою простоту та експресивність, словоскладання, поряд із суфіксацією та префіксацією, є одним із найбільш продуктивних способів творення неологізмів у дискурсі іспанських ЗМІ. Складні слова-неологізми, завдяки прозорості своєї семантичної структури, надають багаті можливості для створення каламбурів, мовної гри, полегшуючи сприйняття текстової інформації читачем, наприклад: *nosequé* – «незрозумій що», *arreglaloiodo* – «паличка-стукалочка» (про людину), *buenaminos* – «відмовки» (від *bueno*, *a mí no* – «цур, не я / мене»), *trotoclubes* – «тусовщик, любитель клубів» (номінація-каламбур), *poderdependiente* – «залежить від влади», *drogadependiente* – «наркозалежний чоловік» та ін.

Утворені шляхом словоскладання неологізми можуть включати до свого складу два слова (наприклад, *niño soldado*), однак частіше відбувається злиття основ двох чи навіть більше слів у одне, наприклад: *liberaldemócrata*, *democristiano*, *petrodólar*, *papamóvil*, *socialcristiano*, *socialdemócrata*, *biogenia*, *aerófago*, *megápolis*, *fotoperiodismo*, *parquímetro*, тощо.

Найбільш поширеним і найбільш продуктивним способом словоскладання є просте складання основ. Так утворюються складні слова, які відносяться до різних частин мови, особливо часто цей спосіб слугує для утворення іменників, наприклад: *liberaldemócrata*. Цей спосіб формування нових слів можна виразити формулою «основа + основа», на основі якої утворюється складне слово. У наведеному вище слові використовуються основи *liberal* та *demócrata* та закінчення *-a*:

Los liberaldemócratas aspiran a redefinir el mapa político británico (El País, 2019) [83].

За цим же принципом утворене й слово *cazaautógrafos* – «мисливець за автографами», де *caza*–«полювання», *autógrafos*– автографи. Однак не завжди в основу складного неологізму лягають дві повноцінні основи слів. Часто використовуються лише частини слів, як у лексемах *petrodólar*, *aerófago* тощо, де перша частина слова є усіченням, скороченням, яке поєднується з другою частиною слова за допомогою з'єднувального елемента (у цьому випадку це буква / звук *o*).

Одним із популярних елементів творення складених слів серед іспанських неологізмів слугує вже досить довгий час елемент *euro-*, наприклад:

¿Qué ha sucedido para que en el transcurso de una simple década Europa haya hecho la transición de la euroesclerosis a la euroforia? (El País, 1990) [69].

У цьому реченні використовуються складені неологізми *euroesclerista* *euroforia*, утворені шляхом складання елемента *euro-*та основи слова. *Euro-* є скороченням від слова *europo*, тож відбувається складання не за моделлю «основа + основа», а з використанням усічення та основи.

Окремий тип словоскладання – це блендинг, який передбачає усічення основ обох слів, які входять до складу новотвору, або усічення однієї лексеми й використання повної форми іншого слова. Блендинг об'єднує у собі декілька способів словотвору, а саме складання основ і скорочення [21, с. 39]. При цьому схожість із складанням основ полягає у тому, що сполучаються елементи двох слів, а зі скороченням цей спосіб має спільні риси оскільки обидві основи, виявляються скороченими додекількох букв.

Прикладом такого слова може слугувати сленгова лексема *amigovio* (*amigo* + *novio*, де перша частина другого слова усічена). Ще одним прикладом використання блендингу як типу творення неологізмів можна вважати слово *cibernauta*, яке є

сполученням слів *cibernética* та *astronauta*. Розглянемо також інші формули творення неологізмів шляхом блендингу (Таблиця 2.2.):

Таблиця 2.2.

Приклади неологізмів, утворених шляхом блендингу (складання основ)

Формула	Слово
<i>motorista + hotel</i>	<i>motel</i>
<i>automóvil + ómnibus</i>	<i>autobús</i>
<i>información + automática</i>	<i>informática</i>
<i>oficina + informática</i>	<i>ofimática</i>
<i>documental + drama</i>	<i>docudrama</i>
<i>bono + autobús</i>	<i>bonobús</i>
<i>publicidad + reportaje</i>	<i>publirreportaje</i>
<i>portugués + español</i>	<i>portuñol</i>

Приклад використання такої лексики, утвореної шляхом складання основ, спостерігаємо у наступному заголовку з іспанських ЗМІ:

“El Mundo” divulga unpublirreportaje que recomienda las “mejores escorts en Valladolid” (Publico, 2020) [75].

Часто словоскладання відбувається на базі слів іншомовного походження, особливо – грецької та латини. Наприклад, слово *aporofobia* утворене шляхом складання слів *áporos* – «бідний» та *fobia* – «страх».

Скорочення та аббревіація. Іншим способом творення неологізмів є їх скорочення, що теж накладає свій відтінок на їх структуру. Скорочення – це

морфологічний спосіб словотворення, у якому частина звукової композиції вихідного слова опущена.

У ході застосування цього методу утворення слів слова створюються з усіченою або неповною основою (або декількома основами), які називаються аббревіатурами або скороченнями. Хоча цей метод не відіграє помітної ролі, як словоскладання або афіксація, він існує в іспанській мові протягом деякого часу і отримав особливу продуктивність у наш час.

До складноскорочених слів слід віднести такі: *la ONU, la OTAN, la CEI, el FMI, TV, PP, PSOE* і т. д. У цьому випадку маємо справу з аббревіаціями, тобто – записом перших літер певного сталого словосполучення або багатоконпонентної власної назви.

Однією з головних аббревіатур останніх років у іспанській мові та більшості інших мов світу стало слово *COVID* – респіраторний синдром, спричинений коронавірусом. Ця аббревіатура є скороченням від *coronavirus disease*. Аббревіатури – це специфічний тип неологізмів, утворених через з'єднання ініціалів чи складів кількох слів.

Окрім аббревіатур є також неологізми-усічення, які являють собою скорочення від якогось слова, наприклад: *cole* (від *colegio*), *finde* (від *fin de semana*), *promo* (від *promoción*), *protá* (від *protagonista*), *neocon* (від *neoconservador*), *semi* (від *semidesnatado*), *profe* (від *profesor*), *diapo* (від *diapositiva*), *mates* (від *matemáticas*), тощо.

Окрім того, можна умовно поділити неологізми, які зустрічаються у текстах сучасних іспанських ЗМІ, на кілька груп відповідно до кількості елементів, які входять до складу такого неологізму. Наприклад, більшість неологізмів складаються лише з одного слова (воно може бути усіченим, простим або складеним (утвореним шляхом поєднання двох слів або основ слів)). Втім, зустрічаються й словосполучення, наприклад, у 2019 р. одним із нових словосполучень, які увійшли до складу іспаномовних словників, за версією RAE, став латинський вираз *Annus horribilis*, що означає «жахливий рік». Цей вислів зустрічається й у текстах іспанських ЗМІ, наприклад:

¿“*Annus horribilis*”? (El Pais, 2020) [61].

Таким чином, структурні типи неологізмів сучасної іспанської мови визначають відповідно до типів їх словотворення, а також до кількості компонентів, які входять до їх складу. За структурою неологізми поділяються на повні прості слова, усичення та абрєвіації, складені слова, словосполучення. Окрім того, у структурі неологізмів, утворених, наприклад, способом афіксації, можна виокремити словотвірні компоненти (суфікс, префікс), тоді як складені слова можуть утворюватися за різними словотвірними моделями та включати у себе або повні слова, або ж основи слів.

Окрім структурного аспекту класифікації неологізмів сучасної іспанської мови, також виокремлюємо семантико-тематичний компонент. Розглянемо семантико-тематичні категорії неологізмів сучасної іспанської мови більш детально.

2.2. Семантико-тематичні категорії неологізмів сучасної іспанської мови

Критерієм класифікації неологізмів у іспанській мові також можуть слугувати тематичний та семантичний аспекти. Залежно від значення неологізми іспанської мови можна розділити на такі групи:

1) Неологізми на позначення людей, як правило, це найменування певних професій, видів зайнять людини, наприклад: *ahumador*, *casador*, *desarrollador*, *documentador*, *politizador* та інші. Проте є певні виключення з правил. Так, *consultor* – це не людина, яка консультує, а людина з якою проводять консультацію.

2) Неологізми на позначення абстрактних явищ (теорії, ідеї, вчення, абстрактні явища): *comunitarismo*, *confederalismo*, *crisinismo*, *massismo* та ін. Слово *autoritarismo*, наприклад, означає режим або поведінку людини, тому може використовуватися у різних значеннях.

3) Наукові терміни, наприклад: *bioseguridad, biodiverse, coronavirus, covid, coronavírico, COVID* тощо;

4) Культурні явища, наприклад, назви страв (*faláfel, musaca* (або *musaka*), *gastrobar, nescafé, tajín* та *tanacho*). Як правило, це запозичення з інших мов та культур.

5) Найменування явищ та понять із області інформаційних та комп'ютерних технологій (*trolea, avatar* тощо),

Іменники на позначення особи також можна розділити на кілька підгруп. Важливу роль у семантиці неологізмів відіграє тип словотвору, особливо – афікси, використані для утворення таких слів. Зокрема, виділяємо слова, які вказують на звички або звичаї (*pedorrez, encarador, culpabilizador*) та слова, які вказують на професію (*recortador, investidor, escaqueador*). Іменники з суфіксами *-dor/-dora* можуть вказувати виконавця певної дії, наприклад, *ejemplificador, solucionador, frenador*.

Іменники на позначення інструментів мають тісний зв'язок із концепцією діяча. Необхідність називати нові пристрої, посуд, обладнання та ресурси сприяють швидкому створенню цих найменувань, їх оновленню, адаптації, а також географічним відмінностям. Майже усі вони походять від перехідних дієслів, наприклад, *ondulador, desaladora, gasificador*.

Більше того, деякі похідні можуть означати місця, хоча їх значно менше в іспанській мові, наприклад, *asador, cenador, comedor, corredor, desayunoador, tocador* та інші. Суфікс *-dero/-dera* дозволяє формувати назви професій (*panadero, tejedera*), інструментів (*colgadero, regadera*) або місць (*fregadero, tostadero*). Назви діяльності людей мають переважно номінальну базу, крім тих випадків, коли використовується суфікс *-ndero*, наприклад: *colchar > colchadero*.

Іменники сформовані за допомогою суфіксів *-ero/-era* використовуються здебільшого на позначення ремесел та занять людей. Іменник, який з'являється у словниковому складі мови, означає, що людина продає, виготовляє, готує, пропонує, використовує певну річ у якості

інструменту або у якості транспортного засобу. Наприклад, *acerero, canapero, blogguero, biciclero, farrero, hortalicero* та інші. У залежності від контексту, цей суфікс може також означати хобі. Більшість із вказаних суфіксів здатна формувати як чоловічий, так і жіночий роди (*sojero > sojera, surfer > surfera, visor > visora, comiquero > comiquera*), але є і винятки (*ferrero, merenguero, palotero*).

Із суфіксом *-torio/-toria*, похідним від *-dero/-dera*, утворюють номінації місць. Наприклад, *despreciatorio, moritorio, renegatorio* та інші. Іменники, сформовані за допомогою *-ista*, велика частина з яких використовуються і як прикметники, називають осіб. Це дуже продуктивний суфікс, який утворює слова із загальних та власних іменників (*castrista, franquista, peronista*) і навіть стали вирази (*cuenta corriente > cuentacorrentista; centro del campo > centrocampista*).

Багато похідних з суфіксом *-ista*, тісно пов'язані з основами з *-ismo*. Наприклад, *cub(ismo) + -ista > cubista*. Такий тип словотвору підходить для похідних іменників, які означають спорт (*alpinista, ciclista, fondista*), професії (*socorrista, urbanista*), спеціальності (*cervantista, hispanista, medievalista*), а також ставлення та звички (*absentista o ausentista, alarmista, tremendista*).

Іменники на позначення сукупності об'єктів, місця та часу мають не дуже широкий спектр суфіксів, на відміну від попередніх підгруп. Серед сучасних неологізмів можна виділити такі словотвірні суфікси: *-ía, -ería, -ia*. Від суфікса *-ía* найактивніше формуються іменники, що позначають якість або стан предмету (*alegría, lejanía, valentía*), але крім них вони утворюють велику кількість збірних понять, наприклад, *emprendeduría, embajaduría, mentoría, tuitoría*. З іншого боку, за допомогою цього суфікса утворюються назви місць (*tapería, localía*). Важливо не плутати такі лексеми зі словами, які сформовані за допомогою частин *-grafía* та *-logía* (як от *satanicología*). Зв'язок між концептами «місце» та «сукупність» був встановлений за допомогою суфіксу *-ario*, наприклад, *vestimentario, siestario, lesbianario* та інші.

За тематичними групами виділяємо, наприклад, неологізми політичної сфери (*antiliberal, antifascista, neoliberal, neoconservador*), соціальної галузі (*cuarentenear, transgénero*) тощо.

Окремо слід звернути увагу на неологізми іспанської мови, які є запозиченнями з англійської мови. Саме англійська мова слугує одним із найбільш продуктивних джерел запозичень, у тому числі й неологізмів. Англіцизми в іспанській мові також можуть бути розділені за сферами вживання. Найпоширенішими є такі семантичні поля запозичень з англійської мови:

- 1) культура і суспільство: *hippie, hula hoop, babyboom, chill out, bullying, bodyart*;
- 2) нові технології: *bluetooth, botox, offset*;
- 3) економічні та біржові терміни: *benchmarking, briefing, cash*;
- 4) комп'ютерні технології та Інтернет: *arcade, blog, blogger, chatear*.

Відтак, неологізми найбільш активно використовуються у політичній та соціальній, науковій сферах, а також в області техніки, новітніх технологій. Окрім того, однією із найбільш продуктивних груп неологізмів є неологізми, утворені шляхом афіксації, при цьому тип афіксу може вказувати й на семантичні властивості утвореного слова. Частина розглянутих неологізмів сучасної іспанської мови є запозиченнями з англійської мови. У якості неологізмів в іспанську мову можуть входити також і запозичення з інших мов, які позначають культурно-специфічні реалії, особливо – назви страв, напоїв, оскільки глобалізація у всьому світі впливає і на взаємообмін певними культурними елементами між різними країнами.

2.3. Особливості функціонування неологізмів у мові сучасної іспанської преси

Розглянемо особливості функціонування неологізмів у мові сучасної іспанської преси. Визначимо основні особливості, стилістичні властивості, функції неологізмів у мові ЗМІ.

Передусім, слід зауважити, що неологізми активно використовуються у сучасній іспанській мові, як правило з метою називання нових предметів, думок або навколишнього світу: (*ciberpirata*– хакер, *emailear*– листуватися по електронній пошті, *chatear*– спілкуватися в чаті). Головним мотивом породження неологізмів виступає принцип задоволення комунікативної соціальної потреби в іменуванні всього нового, що виникає під впливом екстралінгвістичних і внутрішньомовних чинників.

Як правило, неологізмами є іменники чи прикметники, тоді як неологізми-дієслова утворюються у мові преси значно рідше. Найчастіше зустрічаються неологізми першого відмінювання на *-ar*, утворені від іменників: *ancianar* (*envejecer, convertirse en anciano*), *antologar* (*elaborar una antología*), *cortocircuitar* (*empleado metafóricamente en el sentido de 'interrumpir, frustrar, impedir que [alguien o algo] desempeñe correctamente su función*), і т.д.

Також до найбільш продуктивних дієслівних суфіксів, які задіяні у творенні неологізмів публіцистичного стилю в іспанській мові, можна віднести *-ear*, *-izar*, *-ificar*. М. Ланг вважає, що такі словотвірні тенденції пов'язані з інтернаціоналізацією іспанської лексики, особливо лексики, яка належить до науково-технічної галузі [39, с. 135].

Г. Г. Рамос стверджує, що особливо продуктивним у сучасному газетно-публіцистичному дискурсі на сьогодні є суфікс *-izar*, однак найчастіше цей суфікс використовується для створення етимологічних дублетів вже існуючих у мові дієслів першої дієвідміни на *-ar*, наприклад: *valorizar* – *valorar*, *concretizar* – *concretar*, *culpabilizar* – *culpar*, *optimizar* – *optimar*, *ilegitimizar* – *ilegitimar*, *liderizar* – *liderar*, *depauperizar* – *depauperar*.

На думку Л. Г. Торре, продуктивність зазначених суфіксів пов'язана з прагненням авторів публіцистичних статей надати більшої науковості та логічності мові публікацій. С. Доладер стверджує, що суфікс *-izar*, має

інтернаціональний характер, адже він має свої аналоги у французькій, англійській та німецькій мовах [11, с. 74]. Функціональністю відрізняються також і неологізми, утворені від географічних назв з використанням суфікса *-izar*, наприклад: *vietnamizar* (*dar carácter vitnamita*), *japonizar*, *cubanizar*, *palistinizar*. Таким чином, за допомогою суфікса *-ar* утворюється цілий дериваційний ланцюжок.

П. Наварро вказує, що деякі неологізми з суфіксом *-izar* насправді є синтетичними формами дієслів, які є заміною традиційних аналітичних форм, таких як «дієслово + прикметник», наприклад: *ecologizar – hacer ecológico*, *miserabilizar – hacer miserable* [11, с. 102].

Окрім того, продуктивним дієслівним суфіксом сучасного іспанського газетно-публіцистичного дискурсу є суфікс *-ear*. Слова, утворені за допомогою цього суфіксу можуть замінювати більш складні аналітичні конструкції, наприклад, конструкцію «дієслово + іменник»: *chistear* (*hacer chistes de algo*), *chuletear* (*hacer chuletas*), *lambadear* (*bailar la lambada*), *marrullear* (*hacer marrullerías*), *masajear* (*dar masajes*), *papear* (*tomar comidas, comer*), *pendulear* (*ir de un lado hacia otro*), і т.д. [36, с. 152]. Іноді утворені з використанням цього суфіксу дієслівні неологізми мають значення повторюваної дії, наприклад: *mitinear* (*dar mítines frecuentemente*), *mensajear* (*enviar mensajes de un teléfono móvil a otro*) [9, с. 86].

Також варто зазначити, що суфікс *-ear* може додаватися до запозичених слів, які виступають основою для утворення неологізмів, наприклад: *whiskear*, *chatear*, *rapear*, *chartear*. Слід зауважити, що такий спосіб використання запозичень дає змогу адаптувати запозичення до правил та норм іспанської мови, включити цю лексику в активний словник іспанської мови. Окрім того, суфікс *-ear* використовується зі власними назвами, наприклад: *pujolear* (*emplear la misma táctica que emplea Jordi Pujol*), *aznarear* (*gobernar como José María Aznar*), *maradonear* (*actuar como Diego Maradona*) і т.д. [9, с. 83].

Оскільки англійська мова останнім часом особливо сильно впливати на іспанську мову, широкі верстви іспанської громадськості вже на протязі багатьох років стурбовані надмірним вживанням запозичень і мають намір уберегти іспанську мову від надмірного впливу англіцизмів. Іспанські лінгвісти, вчені, журналісти, громадські діячі Ф. Л. Карретеро, А. Гріхельмо, Ф. Р. Адрадос, Ф. Саватер та інші, зазначають загальну кризу вербальної культури в іспанському суспільстві, висловлюють резонне побоювання за долю літературної мови.

Тому іспанці намагаються зменшити цей вплив, створюючи свої неологізми синонімічні англійським або переосмислюючи старі слова, наприклад: *IWF (interworking function) – la Fundación de Vigilancia en Internet, web – red, download – descargar, trash – basura, videogame – videojuego, computador – ordenador, search – buscador*. Однак доля неологізмів, як правило, залежить від соціальної потреби, від комунікативних потреб і пристрастей суспільства, а не від бажання окремої особистості, тому навіть авторитету видатних вчених і письменників недостатньо для того, щоб зупинити процес закріплення неологізмів в мові.

Загалом, запозичення у якості неологізмів на сьогодні зустрічаються у іспаномовному дискурсі ЗМІ дуже часто. Розглянемо деякі зразки таких неологізмів та особливості їх функціонування у текстах іспанських ЗМІ.

Наприклад, неологізм *antivirus* – «антивірус» позначає спеціалізовану програму для виявлення комп'ютерних вірусів, а також небажаних (таких, що вважаються шкідливими) програм та відновлення заражених (модифікованих) такими програмами файлів і профілактики – запобігання зараженню (модифікації) файлів або операційної системи шкідливим кодом. Знаходимо такий приклад використання цього неологізму в іспанських ЗМІ:

*La baja presencia de su **antivirus** en los móviles, acaba con Steve Bennett, con dosaños en el cargo* (El Pais, 2014) [87].

Також використовується неологізм *blog* – «блог»– сторінка в Інтернеті, оформлена у вигляді журналу, щоденника, до якого постійно додаються записи, зображення і мультимедіа; мережевий журнал, наприклад:

*Unoentrecienmil nació como un **blog** en el que José Carnero se desahogaba trassaber que su pequeño Guzmán padecía este tipo de cáncer* (El Pais, 2018) [64].

Цей неологізм також спричинив утворення нового іменника *bloguer(a)*, тобто «автор(ка) блогу» в іспанській мові, наприклад:

*Las recetas de la enfermera y **bloguera** Rosa Ardá en el blog Velocidad Cucharareciben 40 millones de visitas al año* (El Pais, 2019) [72].

Також виокремлюємо неологізм-запозичення з англійської мови *sitio web* – вебсайт –тематично або концептуально об'єднана інформація, що надається користувачам мережі при зверненні за певною адресою; сайт, веб-сторінка; електронна сторінка, наприклад:

*Avast vende información sobre cada búsqueda, clic, compra y **sitio web** visitado por sus clientes. Dos periodistas han descubierto que estos datos se pueden asociar a usuarios concretos*(El Pais, 2020) [89].

Інший неологізм-запозичення – це лексема *interfaz* – інтерфейс – сукупність апаратно-програмних засобів, що забезпечує обмін даних між виконавчими пристроями автоматичної системи або між людиною і машиною, наприклад:

*Gran parte de la conferencia se ha dedicado a mostrar el desarrollo deaplicaciones para el nuevo Windows, pero sobre todo para la nueva **interfaz***(El Pais, 2011) [65].

Ще один неологізм з області інформаційних та Інтернет технологій – це *monitoreo* – моніторинг – діяльність з регулярного розгляду ходу інноваційного проекту чи іншої діяльності, яка здійснюється з метою забезпечення досягнення цілей, сформульованих у технічному завданні. Також варто взяти до уваги похідне слово від цього неологізму – дієслово «моніторити», *monitorizar*у іспанському варіанті, наприклад:

*El 70% de las empresas con presencia en Internet **monitoriza** todo lo que se dice de ellos en las redes sociales*(El Pais, 2014) [66].

Також неологізмом є слово *servidor* – сервер – комп'ютер, виділений і / або спеціалізований для виконання певних сервісних функцій (функції обслуговування), а також програмне забезпечення, що приймає запити від клієнтів, наприклад:

*Algunos de esos trabajadores podrían haber ayudado a los “hackers” que penetraron en los **servidores** de la compañía*(El Pais, 2010) [71].

Таким чином, в іспаномовній пресі спостерігається безліч прикладів використання неологізмів, пов'язаних з Інтернет-лексикою і новітніми технологіями. Даний факт у черговий раз доводить, що мова ЗМІ першою піддається впливу змін у суспільстві та першою транслює ці зміни у широкі маси, і це явище стосується не тільки щоденних новин, а й мови, а саме нової лексики. Незалежно від часу і обставин, мова ЗМІ швидко переймає і адаптує всі нові явища у мові, що її носії, самі того не помічаючи, спостерігають щодня у пресі.

Слід також зазначити, що англійська мова все міцніше закріплює за собою позицію міжнародної мови, тому найактивнішу участь у формуванні нових слів і термінів останнім часом приймає саме запозичення з англійської мови. Способи ж адаптації неологізмів у мові стають найрізноманітнішими: від морфологічних, як-то суфіксація і префіксація, аж до прямого калькування.

Зустрічаються в іспаномовному публіцистичному дискурсі й оказіональні слова, які створюються з метою залучення уваги до позначуваного ними денотатау першу чергу за рахунок незвичайної, яскравої і незакріпленої мовної форми і нового змісту. При їх утворенні порушуються (зазвичай свідомо) закони побудови мовних одиниць і норми мови: (*mentirólogo*– (гра слів: «*mentir*» –«обманювати» і «*meteorólogo*» –«синоптик», «метеоролог») – про метеорологів, схильних до неточних прогнозів, *homo chavens*– про прихильників У.Чавеса, які поділяють його переконання і живуть відповідно до них).

В іспанському публіцистичному дискурсі оказіональні неологізми завжди експресивні, створюються, як правило, конкретним автором-журналістом або інтерпретуються, породжуються цілями висловлювання і контекстом, з яким пов'язані та поза яким зазвичай не відтворюються. Їх функція не настільки номінативна, як у звичайних неологізмів, а швидше характеристична або оціночна.

Найпродуктивнішими словотвірними інструментами для сучасного іспанського публіцистичного дискурсу можна вважати, у тому числі, афіксацію, у складі якої переважає префіксальний спосіб утворення неологізмів. Це пояснюється тим, що префікс як словотвірний інструмент, з одного боку, легко дозволяє змінювати значення похідного слова на протилежне (*globalismo*– глобалізм і *antiglobalismo*– антиглобалізм; *contradiscurso*– контрвиступ, контраргумент; *no violencia*– букв. «не насильство» – префіксальний елемент у вигляді заперечення *no* допускає у неологізмах-іменниках роздільне, дефісне або злите написання).

З іншого боку, приставки актуалізують семантику основи або надають слову додаткову конотацію, оцінність або модальність, таку, як повтор, інтенсифікація, аномалізація, перевищення межі, віртуалізація та ін.: *reestructuración de la empresa*– букв. реструктуризація (компанії) –у сучасному іспанській публіцистичному дискурсі неологізм вживається евфемістично, набуваючи термінологічного значення «скорочення персоналу компанії як наслідок ініційованої процедури банкрутства»; *actividad sobreexplorada*– букв. діяльність, досліджена максимально докладно.

Останнім часом в іспанському публіцистичному тексті особливо часто використовуються у якості словотвірних елементів такі префікси, як: *super-*, *mega-*, *ciber-*, *Itiper-*: (*superfamoso*– супервідомий, *megaoferta*–мегапропозиція, *cibercrimen*– кіберзлочини, *hiperliderazgo*– гіперлідерство).

У той же час спостерігається й інша тенденція: деякі загальноживані приставки у текстах ЗМІ дещо змінили своє звичне, історично сформоване значення, як, наприклад, префікс *pro-*, який став позначати «сприятливий для

чого-небудь, орієнтований на що-небудь» (*proeuropéo*– проєвропейський, *proetarra*–такий, що розділяє або підтримує ідеї терористичної організації) на відміну від раніше прийнятого позначення руху вперед, заміщення, заборони.

Абревіація також є продуктивним словотворчим способом у дискурсі сучасних іспанських ЗМІ. Найбільш поширені акроніми і буквена абревіація, в якості однієї з запозичених інновацій в дослідженні відзначено модель абревіація дат значних подій: *11-S*, *14-M*, *23-F*. Акроніми і літерні абревіатури стандартизовані, словотвір за даним типом прагне до регламентованості і впорядкованості, вони найбільшою мірою, порівняно з іншими моделями структурної компресії, відповідають принципу стислості подання матеріалу в публіцистичному стилі.

Менш активним у якості словотворчого інструменту виступають складні, змішані та графічні абревіатури, що фіксують вимову буквених компонентів: (*CDRon*) *cederrón*– комп'ютерний диск; (*PNV*) *peeneuve*– БНП, баскська націоналістична партія. У свою чергу вони можуть виступати як продуктивні основи для створення неологізмів: *peeneuvista* – переконаний член БНП, де значення оцінковості актуалізує суфікс *-ista*.

Широке вживання метафори як семантичного прийому неології обумовлено комплексною дією декількох лінгвопрагматичних тенденцій: тенденції до експресивності, наочності мовних засобів і, одночасно, мовної економії, що є необхідною умовою функціонування дискурсу ЗМІ.

Так, серед лексем, що реалізують нові метафоричні значення, можна виділити наступні: *boda* (букв.«весілля»–у термінологічному значенні «злиття компаній або об'єднання підприємств»), *caramelo* («цукерка» – вигідна справа або пропозиція), *pirámide* (піраміда, структура влади), *sequía* (букв.«посуха»– економ, регулярна нестача або недопоставка) і багато інших. У тому випадку, коли семантичні неологізми успішно функціонують і закріплюються на сторінках газет, вони можуть утворювати з допомогою словотворчих засобів мови дериваційні ряди, наприклад: *maquillar* –

maquillaje – maquillado– букв. «накладати макіяж»– маскувати, прикрашати (про політичні технології чи економічні звітності).

Метафоричний перенос залишається найпоширенішим способом розвитку у слова нового значення, пов'язаного з назвою реалій сучасного суспільно-політичного, соціально-економічного та культурного життя. При цьому найбільшою продуктивністю в іспанському публіцистичному дискурсі характеризуються моделі, засновані на соціальній, науковій і артефактній метафорі, використання яких сприяє активному залученню до складу суспільно-політичної та економічної лексики словесних одиниць відповідних тематичних сфер: *surfear sobre las olas de la crisis* – букв.«займатися серфінгом на хвилях кризи»: балансувати, пристосовуватися; *virus de la violencia*– букв.«вірус насильства» та ін.

Тож, провідними тенденціями створення неологізмів у публіцистичних іспаномовних текстах є тяжіння до використання англіцизмів, використання цілої низки словотвірних способів – афіксального, прийому аббревіації, метафори тощо. Неологізми у текстах ЗМІ слугують для привернення уваги читача, вони також є елементом творчості самих журналістів або ж народу. Загалом, іспанська мова на сьогодні характеризується великою кількістю запозичень, особливо з англійської мови. При цьому на базі англійської та іспанської мов, як правило, й утворюються нові лексеми. Метафоричний перенос залишається найпоширенішим способом розвитку у слова нового значення, пов'язаного з назвою реалій сучасного суспільно-політичного, соціально-економічного та культурного життя.

РОЗДІЛ 3. ТРУДНОЩІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ НЕОЛОГІЗМІВ СУЧАСНОЇ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ

3.1. Принципи та способи перекладу іспаномовних неологізмів

Неологізми становлять одну із труднощів перекладу текстів сучасних ЗМІ, оскільки вони не завжди мають відповідний еквівалент та й в цілому, як правило, такі лексеми можуть бути ще не зафіксовані у словниках. Все це ускладнює правильне розуміння і переклад неологізмів, адекватність якого повністю залежить від розуміння контексту і ситуації, у яких вжите те чи інше слово.

У практиці перекладацької роботи проблема перекладу неологічних одиниць посідає вагомe місце. Останнім часом активно з'являються нові поняття у таких сферах життя, як економіка, інформаційні технології, політикатащо. Ці поняття потребують дефініцій та термінів, що зумовлює виникнення неологізмів, які позначають нові актуальні явища [25, с. 357]. При перекладі буває важко знайти відповідні слова у мові перекладу, оскільки історичні та соціокультурні умови життя народу, мовою якого здійснено переклад, не мали потреби у певному слові [7, с. 118]. Це вище стосується передусім перекладу неологічних одиниць.

Розглянемо існуючі на сьогодні прийоми перекладу, які можуть застосовуватися перекладачем для відтворення неологічних одиниць сучасного іспанського дискурсу ЗМІ. Так, до граматичних прийомів перекладу відносять граматичні заміни (частини мови, форми слова: числа іменника, способу дієслова і т. д.). Граматична заміна – це таке перетворення, при якому граматична одиниця в оригіналі замінюється на одиницю у мові перекладу з іншим граматичним значенням.

Більш численними є прийоми, застосовувані перекладачем при роботі з лексичним складом мов. Так, до лексичних прийомів перекладу можна віднести [20, с. 60-65]:

1. Транскрибування – це запис українськими літерами іншомовної вимови слова.

2. Транслітерація – спосіб перекладу лексичної одиниці оригіналу шляхом відтворення її графічної форми за допомогою літер мови перекладу.

3. Калькування – спосіб перекладу лексичної одиниці оригіналу шляхом заміни її складових частин, тобто морфем або слів (у випадку стійких словосполучень), їх лексичними відповідниками в мові перекладу.

4. Додавання (розширення) – використання у перекладі додаткових лексичних одиниць для передачі імпліцитних (які маються на увазі, але лінгвістично не виражені) елементів змісту оригіналу.

5. Опущення (скорочення) – відмова від передачі при перекладі семантично надлишкових слів, значення яких несуттєве або легко відновлюються в контексті.

6. Перестановка (переміщення) – використання найближчої відповідності перекладній одиниці мови в іншій частині висловлювання в тексті перекладу, зміна порядку слідування одиниць перекладу в порівнянні з порядком слідування одиниць оригіналу.

Розглянемо приклади використання таких лексичних прийомів перекладу при роботі з неологізмами сучасної іспанської мови. У більшості випадків використовується прийом калькування, який передбачає дослівний переклад оригінальних лексем. Наприклад, у наступному прикладі за допомогою кальки перекладається неологічне словосполучення *control parental*:

YouTube crea un control parental para adolescentes (El Mundo, 2021) [76].

YouTube створює батьківський контроль для підлітків.

Втім, попри семантично дослівний переклад, на рівні структури словосполучення відбувається трансформація перестановки – відповідно до правил поєднання слів в українській мові прикметник стоїть у тексті перекладу перед означуваним словом – *батьківський контроль* замість ісп. *control parental*.

Аналогічна пара перекладацьких прийомів використана й для перекладу словосполучення *datos personales*, яке також належить до групи неологічних утворень у рамках комп'ютерних технологій:

*Tú eres el único que puede decidir qué hacer con tus **datos personales** y quién puede utilizarlos*(El Mundo, 2016) [62].

*Ви єдиний, хто може вирішити, що робити з вашими **персональними даними**, і хто може ними користуватися.*

Тож, відповідно до особливостей поєднання слів в українській та іспанській мовах при перекладі багатокомпонентних (двослівних) неологізмів часто застосовується прийом перестановки елементів.

Калькування часто використовується під час перекладу найменування поняття, яке нещодавно виникло у мові аборідля перекладу еквівалентних понять у двох мовах. Наприклад, *trabajólico* –трудоголік, *antihéroe* – антигерой:

*Un **antihéroe** electoral llamado Edmundo* (El Mundo, 2021) [81].

Антигерой виборів на ім'я Едмунд.

Окрім калькування та перестановки частотним способом перекладу іспанських неологізмів слугує також транскодування (транслітерація або транскрипція). Це, зокрема, обумовлено тим фактом, що багато неологізмів сучасної іспанської мови є інтернаціоналізмами або ж запозиченнями з англійської мови. Завдяки процесам глобалізації багато англійських лексем запозичуються до низки мов та використовуються в них без змін або з незначними змінами. Такі лексеми можуть без вагомих втрат чи труднощів перекладатися українською мовою, оскільки вони, частіше за все, присутні у тій чи іншій формі й в українській мові.

Наприклад,

Ciberbullying (ciberacoso), qué es y cómo combatirlo (El Mundo, 2016) [62].

Кібербулінг (кіберзалякування), що це таке і як з ним боротися.

У цьому прикладі в оригінальному тексті використовується два слова на позначення одного і того ж явища – це неологізм-запозичення *ciberbullying* та питома іспанська слово *ciberacoso*, яке також є неологізмом, утвореним з додаванням компонента *ciber-*. Переклад першого неологізму-запозичення тут здійснюється за допомогою транслітерації, оскільки це інтернаціоналізм та в українській мові це запозичення теж функціонує як «кібербулінг» (тобто, як транслітерація вихідної англомовної лексеми).

Друга лексема *ciberacosos* перекладається як *кіберзаякування* – тут частково застосовано прийом транслітерації елементу *ciber* /*кібер*, тоді як питома іспанська *acosos* відтворене українським відповідником – *заякування*. Відтак, вдається досить точно передати значення цієї лексеми за допомогою використання кількох способів перекладу.

Загалом же, транслітерацію або транскрипцію при перекладі неологізмів слід використовувати дуже обережно, оскільки саме ці способи перекладу іноді призводять до втрати цінності слова або ж співіснування у мові кількох варіантів перекладу одного й того ж самого слова, що не є бажаним. Наприклад: *obudsman* – омбудсмен, *punk* – панк.

Втім, у деяких випадках перекладач має застосовувати більш вагомні перекладацькі трансформації для достатньо ефективного відтворення тексту оригіналу. Наприклад, для перекладу наступного речення, у якому використовується неологізм-запозичення із сфери кібербезпеки – *grooming* – застосовується низка перекладацьких перетворень:

Grooming, el hombre de la gabardina también habita en Internet (El Mundo, 2016) [62].

Грумінг, підозрілого чоловіка у плащі можна зустріти і в Інтернеті.

Слово *grooming* є повним запозиченням з англійської мови, не адаптованим до умов іспанської мови. Ця лексема у якості неологізму утворена шляхом метафоричного перенесення – сама лексема *grooming* в англійській мові означає догляд, піклування, однак пізніше вона почала

використовуватися у якості терміну спочатку в області психології, а потім і в області кібер-безпеки.

«Грумінг» у психології означає зовні турботливу поведінку людини, тоді як у міжособистісному інтимному спілкуванні ця особа проявляє агресію та насилля. У сфері кібербезпеки слово «грумінг» позначає ситуацію, коли доросла людина (злочинець або іноді педофіл) вступає у спілкування з дитиною онлайн з метою завоювання довіри та завдання шкоди дитині.

У наведеному прикладі ми спостерігаємо використання неологізму в заголовку до статті, а тому правильне відтворення його українською мовою особливо важливе. Помилковий або недостатньо зрозумілий переклад може спричинити комунікативну невдачу, коли читач не зрозуміє сенс та мету заголовку, тематику статті й тому не захоче читати саму статтю.

У цьому заголовку неологізм подається без пояснення, у перекладі його відтворюємо способом транслітерації: *grooming* – *грумінг*. Однак такий неологізм навряд чи буде зрозумілий більшості читачів, адже це нове слово, запозичене з іноземної мови. Як для іспанського, так і для українського читача це слово є неологізмом і потребує додаткових знань для його розуміння.

Важливу роль тут відіграє контекст – решта тексту містить метафоричне пояснення до цього терміну – чоловік у плащі символізує стереотипний образ злочинця чи педофіла, який очікує на беззахисну дитину чи іншу жертву в темному кутку. Для найбільш зрозумілого й точного перекладу цього контексту використовуємо прийоми лексико-семантичної заміни, додавання. Так, дослівно *el hombre de la gabardina también habita en Internet* перекладається як «чоловік у плащі також живе в Інтернеті». Ми ж перекладаємо як *підозрілого чоловіка у плащі можна зустріти і в Інтернеті*. Тут додаємо лексему *підозрілий* (щоб сенс метафори був більш зрозумілий та у читача виникло відчуття небезпеки), а також замість дієслова *habita* – *живе* використовуємо іншу дієслівну форму з модальним відтінком – *можна зустріти*. Такий переклад дозволяє більш точно та якісно перекласти весь

заголовок та, відповідно, зробити й сам неологізм більш зрозумілим для читача, який зможе здогадатися про його значення із контексту.

Окрім того, при перекладі неологізмів у публіцистичному тексті перекладач може використовувати лексико-семантичні заміни (генералізація, конкретизація, логічна синонімія, модуляція). Лексико-семантична заміна – це спосіб перекладу лексичних одиниць оригіналу шляхом використання в перекладі одиниць мови перекладу, значення яких не збігаються зі значеннями вихідних одиниць, але можуть бути виведені з них контекстуально за допомогою логічних перетворень певного типу. Розглянемо деякі з видів лексико-семантичної заміни[27, с. 66]:

- генералізація – заміна одиниці вихідної мови, що має більш вузьке значення, одиницею мови перекладу з більш широким значенням;
- конкретизація – лексико-семантична заміна одиниці вихідної мови, що має більш широке значення, одиницею мови перекладу з вузьким значенням;
- логічна синонімія – заміна одиниці вихідної мови одиницею мови перекладу, що є для цього контексту її синонімом;
- модуляція (смісловий розвиток) – заміна слова або словосполучення вихідної мови одиницею мови перекладу, значення якої є логічним наслідком значення вихідної одиниці.

Розглянемо приклади використання таких прийомів перекладу неологізмів. Наприклад, утворений суфіксально-префіксальним способом неологізм *anticatalanismo* перекладаємо з використанням прийому логічної синонімії як *каталанофобія*:

El que sí ha ganado es el anticatalanismo (El Periodico, 2012) [75].

Каталанофобія перемогла.

Як було зазначено в попередньому розділі, основними факторами появи неологічних одиниць є науково-технічний прогрес та взаємодія з іншомовними культурами [19, с. 71].

У зв'язку зі значним історико-культурним потенціалом та широтою поширення іспанської мови в світі, дослідження стану сучасної іспанської преси видається дуже важливим. Іспанські ЗМІ надають культурний і мовний зріз змін, які відбуваються в країні.

На думку Н. М. Фірсової, вступ Іспанії до Євросоюзу спричинив зміни у функціонуванні національної валюти. У 2002 р. національна грошова одиниця Іспанії *peseta* (песета) була замінена європейською грошовою одиницею – євро, яка іспанською мовою передається словом *euro* (скорочено €). Дане запозичення широко вживається в усіх функціональних сферах іспанської мови, витіснивши слово *peseta* [43, с. 112]. Наприклад:

Los depósitos de los hogares caen en 1.800 millones de euros en julio (El País, 2016) [77].

Депозити домогосподарств у липні скорочуються на 1,8 млрд євро.

У цьому прикладі використовується еквівалентний переклад. Міцний зв'язок із Європейським Союзом знайшов відображення у словотворчих неологізмах, таким чином, у сучасній іспанській пресі вживаються й інші складні слова, що включають формант *euro*, як, наприклад, у словах *eurocomisión* (єврокомісія), *eurodiputado* (євродепутат), *eurovisión* (євробачення), *eurocomisaría* (європейський комісаріат), *euromercado* (європейський ринок), *euroelecciones* (євровибори), *eurodebate* (євродебати), *euroizquierda* (букв. євроліві):

Fuentes de la Eurocomisión denunciaron ayer una serie de maniobras realizadas por los gobiernos de la UE (ABC, 2007).

Джерела в Єврокомісії оголосили вчора про серію маневрів, які були реалізовані через уряди ЄС.

En este programa se ha apuntado la mayor tasa de crecimiento de la eurozona (ABC, 2003).

Згідно з цією програмою, Іспанія показала найбільший темп зростання в Єврозоні.

У словотворчому процесі пріоритетне місце займає префіксальний спосіб утворення неологізмів. Дане явище пояснюється тим, що префікс як словотвірний інструмент дозволяє легко змінювати значення похідного слована протилежне (*discurso* – дискурс, виступ, *contradiscorso* – контрвиступ; *globalismo* – глобалізм, *antoglobalismo* – антиглобалізм). Також приставки актуалізують семантику основи, надають слову додаткову модальність, таку як інтенсифікація, повтор, віртуалізація, перевищення межі та ін. Переклад таких лексем здійснюється шляхом еквівалентного перекладу, кальки та частково транслітерації.

Питання еквівалентності та адекватності – одне з головних питань перекладу. Використання еквівалентів та аспекти перекладу безеквівалентних неологізмів потребує більш детального вивчення.

3.2. Еквівалентні та безеквівалентні прийоми перекладу неологізмів

Основним предметом теорії перекладу є безпосередньо сам процес перекладу. Без сумніву, багато вчених давало цьому поняттю своє визначення. Наприклад, Дж. К. Кетфорд засновує своє визначення сутності перекладу на явищі еквівалентності й стверджує, що переклад – це заміщення тексту однієї мови еквівалентним текстом іншою мовою [16, с. 66]. Р. О. Якобсон (1978) охоплює у своєму формулюванні ще й екстралінгвістичні знання перекладача: міжмовний переклад, на його думку, або власне переклад, це – інтерпретація вербальних знаків за допомогою будь-якої іншої мови [44, с. 78].

Відповідно, перекладність тексту можна вважати передумовою еквівалентності, оскільки перекладацьке завдання полягає у тому, щоб у процесі перекладу отримати еквівалентний вихідний текст. Таким чином, основним завданням перекладача є максимально повна передача змісту оригіналу, тобто – створення адекватного перекладу, здатного відтворити як

зміст, так і форму оригіналу засобами відбору закономірних відповідників (еквіваленти, аналоги і описовий переклад).

Поняття еквівалентності не має однозначного трактування у сучасному перекладознавстві. Це зумовлюється тим, що еквівалентність завжди залишається відносним поняттям – навіть якщо перекладач добивається практичної інформаційно-еквівалентності перекладу оригіналу, в теоретичному плані ця еквівалентність буде значно різнитися. Можна стверджувати, що будь-який переклад ніколи не буде абсолютно ідентичним канонічному тексту оригіналу. Сам ступінь зближення тексту перекладу з оригіналом ґрунтується на цілій низці факторів – це і майстерність перекладача, і особливості мов та культур, які піддаються зіставленню, і способи перекладу та характеристики перекладних текстів тощо.

У широкому сенсі еквівалентність розуміється як дещо рівноцінне, рівнозначне чому-небудь. До деякої міри саме ця менша семантична категоричність слова «еквівалентність» і зумовила особливості його трактування у рамках сучасного перекладознавства [23, с.38].

Тож, на сьогодні в теорії перекладу еквівалентність розуміється як збереження відносної рівності змістовної, змістової, семантичної, стилістичної та функціонально-комунікативної інформації, що міститься в оригіналі та перекладі. Особливо важливо підкреслити, що еквівалентність оригіналу і перекладу насамперед полягає у спільності розуміння інформації, яка міститься у тексті, у тому числі у тій, що імпліцитно віднесена до підтексту та здійснює вплив не тільки на розум, але й на почуття реципієнта.

Еквівалентність перекладу також залежить від ситуації породження тексту оригіналу і його відтворення в мові перекладу. Таке трактування еквівалентності цілком відображає повноту та багатогранність даного поняття, пов'язаного із семантичними, структурними, функціональними, комунікативними, прагматичними, жанровими та іншими характеристиками тексту. Причому всі вказані параметри мають зберігатися в перекладі, однак

ступінь їх реалізації буде різнитися залежно від тексту, умов і способу перекладу [20, с. 69].

Говорячи про еквівалентність перекладу, слід пам'ятати, що найголовнішим у перекладі є передача змісту тексту, тоді як всі інші характеристики цієї інформації (стильові та стилістичні, функціональні чи соціолокальні) не можуть бути точно передані без відтворення змістової інформації. Це відбувається через те, що весь інший зміст компонентів висловлювання нашаровується на змістову інформацію, підказується нею тавитягується з неї, у результаті трансформуючись у певні образні асоціації тощо [1, с. 18-19].

Окрім того, слід розрізнити потенційно досяжну еквівалентність (максимальну спільність змісту двох текстів, яка допускається з урахуванням різниці мов цих текстів) та перекладацьку еквівалентність (реальну змістову близькість текстіворигіналу і перекладу, що досягається перекладачем у процесі перекладу). Межа перекладацької еквівалентності – це максимально можливаступінь збереження змісту оригіналу при перекладі, однак необхідно пам'ятати, що змістова близькість до оригіналу різною мірою наближується до максимального у кожному окремому перекладі.

Розглянемо особливості досягнення лексичної еквівалентності при перекладі неологізмів іспанської мови на матеріалі текстів сучасних іспанських ЗМІ. При роботі з неологізмами у перекладача є дві можливості передати дані лексичні одиниці іншою мовою:

- використовувати пропонований двомовними словниками еквівалент (при його наявності);
- запропонувати власний варіант перекладу (при відсутності зафіксованого у двомовних словниках еквівалента).

Як правило, еквівалентний переклад використовується при роботі з інтернаціоналізмами, англомовними запозиченнями, які входять до складу іспанської мови так само, як і до складу української мови. У такому випадку перекладач має змогу знайти еквівалент, за винятком випадків, коли

неологізм з'явився зовсім недавно (у такому випадку він ще може вважатися okazіоналізмом) та не зафіксований у лексикографічних джерелах.

Наприклад, у наступному прикладі використовуються неологізми *phubbing* та *nomofobia*:

“*Phubbing*” у *nomofobia*, *las nuevas alteraciones que acompañan al móvil* (El País, 2018) [68].

«**Фабінг**» та **номофобія**: нові явища в області мобільного зв'язку.

Лексема *phubbing* походить від англ. phone – «телефон» та snubbing — «зневажливе ставлення» та означає звичку постійно відволікатися на свій мобільний телефон під час спілкування з людиною. Це явище вже зафіксоване у словниках, при його перекладі перекладач може скористатися не тільки іспаномовними словниками, але й англomовними словниками чи словниками спеціальних термінів. Оскільки неологізм отримав статус інтернаціоналізму й був запозичений в різні мови світу з англійської, його переклад не становить проблем. Для цієї лексеми вже використовується еквівалент, утворений шляхом транслітерації англomовного неологізму.

Також у розглянутому прикладі використовується неологізм термінологічного характеру *nomofobia* (від англ. nomophobia – no mobile-phone phobia), який також може відтворюватися шляхом еквівалентного перекладу як *номофобія*. Така лексема теж фіксується у словниках, а тому перекладач може скористатися еквівалентним перекладом.

Для більшості неологізмів, які мають інтернаціональний характер (переважно це запозичення з англійської мови) еквівалентним способом перекладу є транслітерування, оскільки саме цей прийом використовується при запозиченні іншомовних слів як в іспанську, так і в українську мови. Для українського читача при цьому таке іншомовне вкраплення у тексті буде володіти тією ж інформативністю, стилістикою та прагматикою, як і для іспанського читача, наприклад:

Los smartphone se han convertido en una prolongación de cualquier persona (El País, 2018) [68].

Смартфони стали продовженням людини.

Адекватність перекладу неологізмів афіксального типу значною мірою залежить від знання узагальненого значення лексичної одиниці та правильного визначення приєднаного префікса. Такі префікси як частину новоутвореньможуть перекладати, транскрибувати або пояснювати [34, с. 196]. Наприклад, еквівалентний переклад може застосовуватися для перекладу префіксоїдів грецького або латинського походження, які є особливою групою препозитивних елементів, які доволі часто зустрічаються у сучаснихЗМІ. У газетах найчастіше зустрічаються наступні префіксоїди: *tele-* (*telecompra*), *cyber-* (*cybercafé*), *euro-* (*eurohotel*), наприклад:

Cibercafés: reconvertirse para poder sobrevivir (Vida Actual, 2019) [62].

Интернет-кафе: переосмислення для виживання.

У цьому випадку можливим є використання двох варіантів перекладу – *Интернет-кафе* або *кіберкафе*. У цьому випадку варіант *кіберкафе* є більш еквівалентним способом перекладу, оскільки являє собою транслітерацію вихідної назви, яка точно зберігає його семантику та структуру. Варіант перекладу *Интернет-кафе* є прикладом логічної синонімії й також може використовуватися у тексті.

Функціональна еквівалентність як явище перекладознавства тісно пов'язане з поняттям комунікативно-функціонального підходу до перекладу. Відповідно до цього підходу, акт перекладу розглядається як діяльність людини, яка включена у ситуацію прямої комунікації між відправником тексту мовою оригіналу і одержувачем тексту мовою перекладу або непрямой комунікації між одержувачем і відправником через цільовий текст.

Загалом, для подолання лексико-семантичних невідповідностей у тексті-оригіналі й тексті-перекладі використовуються такі перекладацькі прийоми, як конкретизація, генералізація, модуляція, транскрипція, транслітерація і калькування.

3.3. Труднощі та специфіка перекладу іспанських неологізмів у текстах сучасної іспанської преси

Звернемо також увагу на труднощі, що можуть виникати при перекладі неологізмів у текстах сучасних іспанських ЗМІ. Переклад неологізмів потребує особливої уваги, оскільки проблеми їх перекладу виникають у процесі добирання відповідників в іншій мові. Наприклад, при перекладі неологізмів-словоскладань у деяких випадках буде доречно застосувати калькування, за його допомогою можна перекласти наступні неологізми: *trabajólico* – трудоголік, *rascacielos* – хмарочос, але цей метод не завжди є ефективним, тому перекладач завжди має звіряти чи існує переклад даного слова у словниковому складі мови, якою здійснюється переклад. Як висновок, перекладач має володіти достатньо високим рівнем іспанської мови, тому що деякі з неологічних одиниць, що утворюють «слова-ланцюжки», містять іспанські слова.

Ще одним поширеним явищем в публіцистичному жанрі, та особливо у сфері політики, є аббревіація. При такому способі словотворення нове слово утворюється з частин слів, які входять у вихідне словосполучення, при цьому велике значення має милозвучність і зручність вимови [Стриженко]. Загалом виділяють наступні типи аббревіації:

- ініціальна (*OPA* – публічна оферта акцій, *BCE* – Європейський центральний банк, *UE, PSOE, PP* та ін.);
- складова (*fantapolítica* – *fantástica* + *política*, *Spinochet* – *Spinola* + *Pinochet*, *Borrellpierre* – *Borrel* + *Robespierre*);
- змішана (*Psocialistas* – *PSOE* + *socialistas*).

Найбільш поширеними є літерна аббревіація та акроніми, оскільки вони найбільшою мірою відповідають принципу стислості подання матеріалу в ЗМІ. Більшість акронімів, які використовуються в іспанських ЗМІ, відносяться до економічної та політичної тематики і є скороченнями найменувань різноманітних компаній та організацій. Наприклад:

El primer secretario del PSC, Miguel Iceta, reiteró ayer que si Mariano Rajoy fracasa en la investidura, el secretario general del PSOE, Pedro Sanchez, deberá reunirse con el resto de fuerzas y “explorar otras alternativas”, ya que en ningún caso los socialistas facilitarán un Gobierno del PP(El País, 2016);

Iglesias dará un no rotundo y meterá presión al PSOE(El País, 2016).

Відомо кілька шляхів передачі значення аббревіатур на іноземну мову: переклад аббревіатурою або розгорнутою формою; транскрипція / транслітерація аббревіатури або розгорнутої форми [10, с. 316-320]

На сьогоднішній день у мові іспанської преси спостерігається значне поповнення лексичного фонду за рахунок запозичення. У сучасних іспанських ЗМІ присутні запозичені слова, які мають дуже складну та довгу етимологію, а також відносно недавні запозичення, які ще не до кінця адаптувалися у мові. Більшість з них складають англіцизми та галліцизми.

Зарубіжні вчені зазначають, що основною причиною такого широкого поширення англіцизмів в іспанській мові є вплив двох світових війн, соціально-економічний, технологічний та військова перевага США, масовий туризм і вплив ЗМІ [57, с. 173].

Велика кількість запозичень з англійської мови спостерігається у сфері суспільства і культури, а особливо в сфері спорту, моди, розваг і кіно (*must have* – ультрамодна річ, *it girl* – ікона стилю та ін.); економіки і фінансів (*coaching* – коучинг, *ranking* – рейтинг); науки й інформаційних технологій (*bluetooth* – блютуз, *spam* – спам, *software* – програмне забезпечення та ін.).

Велика кількість англіцизмів, яка входить в мову іспанських ЗМІ в якості неологізмів, отримують іспанські відповідності, які функціонують паралельно з ними. Наприклад:

Y estos dispositivos forman unahardware que, como sucede en los computadores, puede actualizarse con nuevos software(El País, 2016);

Y, por otra parte, escuchaba mucho soul, mucha música negra. Por eso soy una gipsy fanky...(El País, 2016).

Галіцизми є наступною найбільш численною групою запозичень, деякі з них продовжують грати роль престижних та статусних слів, які використовуються задля надання мові творчого та індивідуального характеру (*dossie* – досьє, *gourmet* – гурме та ін.) [36, с. 23]. Дані неологізми використовуються у широкому вживанні як в іспанській мові, так і в українській, тому перекладати деякі з них не потрібно, оскільки вони повністю зрозумілі й без їх перекладу, але якщо певний неологізм ще не повністю засвоївся в мові, а калькування не передасть змісту слова, перекладачу слід застосувати описовий спосіб перекладу.

При перекладі запозичень найчастіше застосовується транслітерація, цей спосіб полягає в тому, що за допомогою українських букв передаються букви, з яких складається іноземне слово: *radar* – радар, *marketing* – маркетинг, *Internet* – Інтернет. Транслітерація широко використовувалась перекладачами аж до кінця XIX століття, оскільки для цього перекладачеві не обов'язково було знати вимову іноземного слова, він міг обмежитися його зоровим сприйняттям [14].

Розглянемо й інші приклади перекладу неологізмів іспанської мови в сучасних іспанських ЗМІ. Труднощі становить переклад неологізмів, утворених на базі власне самої іспанської мови, оскільки такі лексеми часто бувають безеквівалентними та їх переклад вимагає застосування кальки чи описового перекладу.

Наприклад, лексема *rojillo*– (букв. «червоненький») позначає людину, яка за своїми політичними поглядами ближча до лівих, ніж до правих. Переклад такої лексеми здійснити складно, оскільки буквальна передача її значення шляхом калькування не дасть можливості читачу тексту зрозуміти сенс неологізму. У такому випадку перекладач може використовувати калькування з додаванням пояснення у дужках або у вигляді зноски наприкінці тексту.

Ще одним питомо іспанським неологізмом, який теж належить до безеквівалентної лексики й становить труднощі для перекладу, є слово

abertzale, яке позначає все що відноситься до баскського політичного та соціального руху, а також так називають радикальних націоналістів. Ця лексема баскського походження, тобто є діалектизмом. Однак, на хвилі протестів у Іспанії цей неологізм почав активно використовуватися у національних ЗМІ, наприклад:

La gran trilogía de la historia de ETA muestra la vergüenza de la izquierda abertzale: “listas negras” para aterrorizar a 15.000 vascos(El Mundo, 2021) [70].

Велика трилогія в історії ETA демонструє ганьбу лівих баскських націоналістів: «чорні списки» щоб тероризувати 15 000 басків.

У цьому випадку переклад діалектного неологізму *abertzale* здійснюється шляхом описового перекладу та генералізації – ми передаємо її значення словосполученням *баскські націоналісти*. Прийом генералізації тут полягає в тому, що вихідна лексема має більш вузьке значення, вона позначає специфічне унікальне явище у сфері соціальних рухів Іспанії, тоді як *баскські націоналісти* є більш узагальненим описовим способом передати значення цього неологізму.

Також інтерес викликає переклад лексеми *cultureta*—«людина, яка удає із себе інтелектуала». Ця лексема також викликає труднощі, оскільки вона містить іронічний відтінок та належить також до сленгових лексем. Переклад такого неологізму може реалізуватися через описовий спосіб (як це зроблено вище), або ж за допомогою часткових еквівалентів, як, наприклад: *сноб, інтелігент, інтелектуал*. Вибір відповідника залежить від контексту, в якому вживається це слово, перекладач має враховувати стилістику тексту, оцінний потенціал неологізму в конкретному контексті.

Ще одним неологізмом, утвореним шляхом префіксації, є *antiespañol* або *antiespañolista*—«противник усього іспанського». ЗМІ Іспанії часто використовують такий неологізм для позначення негативних відносно Іспанії та іспанців явищ у ЄС та світі, а також всередині самої своєї країни, наприклад:

El antiespañolismo coge impulso en EEUU (Publico, 2019) [88].

Антиіспанські настрої набувають обертів у США.

У цьому випадку використовується описовий переклад для передачі неологізму *antiespañolismo*– перекладаємо цю лексему за допомогою словосполучення *антиіспанські настрої*. Хоча такий переклад залучає перекладацькі трансформації, вихідна форма неологізму розширена й використовується генералізація його значення при перекладі, вважаємо такий варіант достатньо адекватним, оскільки читач отримує можливість краще зрозуміти значення вжитого неологізму. Такий переклад у цьому випадку є більш ефективним та адекватним, ніж транслітерація (*антиіспанізм*), хоча вона також можлива у рамках застосування прийому логічної синонімії.

Використовуючи синоніми, перекладач може застосовувати їх у тексті публіцистичної статті, однак якщо дослівний або транслітерований переклад може бути недостатньо зрозумілий цільовій аудиторії перекладу, більш доцільним є застосування адаптованого перекладу (з використанням перекладацьких трансформацій, описового перекладу, а іноді й перекладацького коментаря).

Трущнощі перекладу можуть становити не тільки питомі іспанські неологізми, або неологізми, які позначають певні специфічні культурні чи соціально-політичні реалії Іспанії та іспаномовних країн. Деякі запозичення також становлять перекладацьку трудність. Наприклад, неологізм *jet lag* походить з англійської мови та здебільшого не має еквівалентів, відповідників в інших мовах. Це словосполучення запозичується у вихідній його формі, майже не адаптується до систем мов, які його запозичують. Часто цей неологізм використовується як іншомовне вкраплення і його переклад українською мовою становить труднощі як при перекладі безпосередньо з англійської мови, так і при перекладі з мов, які активно запозичують англійські реалії.

Наприклад, використання неологізму *jet lag*, який позначає розлад біоритмів у зв'язку з перельотом та зміною часових поясів, спостерігаємо у наступному прикладі:

Cuando el descanso es un sueño: “Jet-lag” (El Pais, 2020) [63].

Коли відпочинок – це мрія: “джетлаг”.

У цьому випадку можливими є залишення іншомовного вкраплення без перекладу, його транслітерація, або ж описовий переклад. Оскільки неологізм «джетлаг» досить часто використовується й в українській мові у транслітерованому вигляді, ми обрали його переклад саме за допомогою такого прийому.

В українській мові присутній також синонімічний термін *десинхроноз* на позначення того ж самого явища, що номінується неологізмом «джетлаг», однак ця лексема є медичним терміном і стилістично не підходить для використання у публіцистичному тексті (якщо тільки вона не використовується у вихідному тексті самим автором). Тож, найбільш доцільним є використання транслітерації для перекладу такого неологізму. Оскільки і для іспанців, і для українців такі іншомовні вкраплення є досить складним для розуміння поняттям, автори іспаномовних статей часто подають опис чи тлумачення вжитого терміна, що допомагає й перекладачу з іспанської уникнути додаткової необхідності вводити до тексту перекладу зноски, пояснення чи застосовувати описовий переклад.

Загалом, слід зауважити, що переклад безеквівалентних неологізмів за допомогою описового перекладу має здійснюватися тільки в окремих випадках, коли такий переклад не спотворює вихідний текст та значення і стилістику самого тексту. Описовий переклад у вигляді тлумачення тієї чи іншої неологічної одиниці зазвичай є поганою ідеєю, адже нагромадження додаткової (відсутньої у тексті оригіналу) лексики робить переклад недостатньо адекватним та переклад у цьому випадку втрачає свою еквівалентність тексту оригіналу.

До інших прикладів складних для перекладу слів-неологізмів можна також віднести лексему *festivalero*– «фестивальний» у значенні «людина, що бере участь у якомусь фестивалі». Також така лексема може позначати пісню або фільм зроблені спеціально, щоб сподобатися великій кількості людей.

Часто цей неологізм має зневажливий відтінок (наприклад: *Una canción muy festivalera*). При його перекладі важливо враховувати значення неологізму в тому чи іншому контексті, оскільки таке слово є полісемантичним.

Іспанську лексему *ambientalista* значенні «борець за охорону навколишнього середовища» можна перекласти як *екоактивіст*, що буде прикладом застосування логічної синонімії. Питома іспанська лексема при цьому замінюється на слово з інтернаціональним префіксом *еко-*, однак значення лексеми при цьому майже не зазнає ніяких змін чи спотворень.

Складними для перекладу є й деякі неологізми-терміни, наприклад, *base monetaria*—цей неологізм належить до економічної сфери та позначає грошову(монетарну) базу. Це частина пропозиції грошей, яка перебуває під безпосереднім контролем центрального банку країни: грошові кошти в обігу (грошові кошти на руках у населення і підприємств) плюс банківські резерви (касова готівка і депозити в центральному банку). Така лексема включає у себе надто вузьке значення, безліч аспектів якого складно виразити коротко та настільки ж змістовно і ємно, наскільки це робить вихідна лексема.

Таким чином, основними труднощами перекладу іспанських неологізмів є використання описового перекладу для передачі безеквівалентної лексики, переклад неологізмів, які є полісемантичними словами, або ж мають культурно-специфічні значення, які складно перекласти українською мовою через відсутність аналогічних явищ у нашому культурному чи соціально-політичному просторі.

ВИСНОВКИ

У першому розділі роботи вивчено основні поняття дослідження, а саме розглянуто явище неології та неологізму, який визначається як слово або його лексичний зміст, який, на відміну від загальновідомих лексичних одиниць, характеризується новизною і сприймається як незвичне. Окрім того неологізмами часто називають і взагалі будь-яке нове слово, яке виникло протягом певного визначеного мовного процесу.

З'ясовано, що головна причина лексичних змін полягає у відтворенні концептуального світу. Неологізація – це системний процес, який зумовлений правилами, що керують створенням нових лексичних одиниць або лексичних значень. Неологія – це наука, яка досліджує та скеровує неологічні процеси. Багато лінгвістів висунули низку критеріїв для визначення неологічного характеру лексичних одиниць, але більшість із них дотримуються думки, що неологізм є інновацією на лексичному рівні, яка виникла в результаті мовних змін. Можна твердити, що процес породження нової одиниці починається з формування змісту, на основі якої мовець створює необхідну одиницю, яка відповідає вимогам мовного акту.

Розглянуто основні шляхи утворення неологізмів, які виділяють на сьогодні мовознавці, вивчено тісний зв'язок неологізмів з окаяоналізмами та узуалізмами, окреслено різницю між ними. Основними функціями неологізмів у тексті є точна передача думки (оскільки узуальних слів для цього може бути недостатньо), а також прагнення автора коротко висловити думку (новоутворення при цьому може замінити словосполучення і навіть ціле речення). У сучасній лінгвістиці налічується безліч підходів та класифікацій неологічних одиниць, що відрізняються за своїми критеріями.

У теоретичному розділі роботи також вивчено лінгвістичні особливості публіцистичних текстів, як одного із основних джерел побутування неологізмів національної мови, а також їх утворення. З'ясовано, що публіцистичний стиль характеризується широким використанням суспільно-

політичної лексики та лексики, яка позначає поняття етики і моралі, медицини, культури, економіки та фінансів.

З'ясовано, що мова ЗМІ та пресивідоображає багатofункціональність мови, ступінь її демократизації та інтелектуалізації. Сучасна публіцистика вимагає від мовиспрямованість на масову аудиторію та гнучкість, універсалізацію та оновлення арсеналу експресивних і номінативних засобів. Мова сучасної іспанської преси займає важливе місце в процесах формування й поширення нових експресивних засобів та під час закріплення нових мовних норм.

Сучасна іспанська мова має багато засобів утворення нових слів, але не всі з них є продуктивними. Головними засобами утворення неологічних одиниць і сучасній іспанській мові ЗМІ є деривація, процес запозичення та семантична неологія. Префіксальний та суфіксальний способи утворення неологізмів є найбільш продуктивними словотворчими інструментами у мові сучасних іспанських ЗМІ, а за ними слідує словоскладання, аббревіація і запозичення. Дані дериваційні процеси дають можливість ефективно маніпулювати змістом слів, їх структурою, а значить, свідомістю аудиторії.

Окремо у роботі розглядається питання неологізмів-запозичень – переважно, англіцизмів, які становлять вагомую проблему для сучасної іспанської мови. Такі неологізми часто зустрічаються у текстах іспанської преси.

Іспанські неологізми, запозичені з англійської мови, можна розділити на англіцизми-слова і англіцизми-кальки. За ступенем асимільованості англіцизми діляться на неасимільовані англіцизми-слова, частково-асимільовані англіцизми, асимільовані англіцизми, не асимільовані англіцизми. Виділено наступні семантичні поля запозичень з англійської мови: культура і суспільство, нові технології, економічні та біржові терміни, комп'ютерні технології та Інтернет.

З'ясовано, що в іспаномовній пресі спостерігається безліч прикладів використання неологізмів англійського походження, пов'язаних з Інтернет-

лексикою і новітніми технологіями. Даний факт у черговий раз доводить, що мова ЗМІ першою піддається впливу змін у суспільстві та першою транслює ці зміни у широкі маси, і це явище стосується не тільки щоденних новин, а й мови, а саме нової лексики. Незалежно від часу і обставин, мова ЗМІ швидко переймає і адаптує всі нові явища у мові, що її носії, самі того не помічаючи, спостерігають щодня у пресі. Англійська мова все міцніше закріплює за собою позицію міжнародної мови, тому найактивнішу участь у формуванні нових слів і термінів останнім часом приймає саме запозичення з англійської мови. Способи ж адаптації неологізмів у мові стають найрізноманітнішими: від морфологічних, як-то суфіксація і префіксація, аж до прямого калькування.

Водночас існує співвідношення між типами неологізмів в аспекті міжмовної комунікації та способами їх перекладу. При перекладі безеквівалентної лексики слід застосовувати описовий переклад; при перекладі фонові – приблизний переклад; еквівалентну лексику слід перекладати застосовуючи спосіб калькування або добору еквівалента. Дана робота підтверджує, що зростаюча роль неології в лінгвопрагматиці сучасних іспанських ЗМІ в найближчому майбутньому буде укріплюватися.

У ході вивчення особливостей перекладу іспанських неологізмів виявлено, що загалом, для подолання лексико-семантичних невідповідностей у тексті-оригіналі й тексті-перекладі використовуються такі перекладацькі прийоми, як конкретизація, генералізація, модуляція, транскрипція, транслітерація і калькування.

Виявлено, що основними труднощами перекладу іспанських неологізмів є використання описового перекладу для передачі безеквівалентної лексики, переклад неологізмів, які є полісемантичними словами, або ж мають культурно-специфічні значення, які складно перекласти українською мовою через відсутність аналогічних явищ у нашому культурному чи соціально-політичному просторі. Труднощі перекладу можуть становити не тільки питомі іспанські неологізми, але також і неологізми, які позначають певні специфічні культурні чи соціально-

політичні реалії Іспанії та іспаномовних країн. Для правильного перекладу такої лексики перекладач має володіти лінгвокультурною компетентністю та бути добре ознайомленим із реаліями іспаномовних країн, менталітетом носіїв іспанської мови у різних країнах, знатися на нових виразах іспанської мови та джерелах їх утворення, етимології та семантики. Відсутність таких фонових знань у перекладача може призвести до неправильного перекладу або грубих помилок при перекладі культурно маркованої або лінгвокультурно-специфічної лексики.

Перспективами подальших досліджень може слугувати вивчення особливостей перекладу різних структурних та семантичних груп сучасних неологізмів іспанської мови, а також більш детальний аналіз феномену запозичення у сфері неології іспанської мови, та перекладу таких неологізмів засобами української мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алаторцева С. И. Проблемы неологии и русская неография: дисс. ... докт. филол. наук: 10.02.01. СПб., 1998. 317 с.
2. Арнольд И. В. Стилистика. Современный английский язык. Учебник для вузов (7-ое издание). Москва: Флинта-Наука, 2007. 384 с.
3. Ахманова О. С. Словник лінгвістичних термінів. Москва: Советская энциклопедия, 1968. 608 с.
4. Баранова С. В. Спецрозділи перекладу: конспект лекцій. Суми: Сумський державний університет, 2012. 86 с.
5. Борисова О. С. Шляхи та джерела запозичення. Альманах сучасної науки і освіти. Тамбов, 2008. №8. С. 21-25.
6. Валгина Н. С. Активные процессы в современном русском языке. Москва: Логос, 2001. 304 с.
7. Вежбицкая А. Семантические универсалии и описание языков. Москва: Языки русской культуры, 1999. 178 с.
8. Виноградов В. С. Лексикология испанского языка. Москва: Высшая школа, 2003. 191 с.
9. Виноградов В. В. Русский язык. Москва: Высшая школа, 1972. 606 с.
10. Влахов С., Флорин С. Непереводимое в переводе. Москва: Высшая школа, 1986. 416 с.
11. Зарубежная и российская журналистика: трансформация картины мира и ее содержания / Под ред. А. А. Стриженко. Барнаул: АлтГТУ, 2003. 470 с.
12. Жлуктенко Ю. А., Березинский В. П., Борисенко И. И. Динамика словообразовательной системы и неологизмы. Английские неологизмы. Киев: Наукова думка, 1983. С. 5 – 11.
13. Иванова Л. Г., Мартынова П. А., Хоикасало Э.И. Испанский язык на Кубе. Москва: Высшая школа, 1971. 80 с.

14. Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми: посібник. Вінниця: Нова книга, 2004. 574 с.
15. Карасик В. И. Языковой круг: личность, концепты, дискурс. Волгоград: Перемена, 2002. 477 с.
16. Катфорд Дж. К. Лінгвістична теорія перекладу: Про один аспект прикладної лінгвістики. Київ: Едіторіал, 2004. 208 с.
17. Клушина Н. И. Стилистика публицистического текста. Москва: Медиа-Мир, 2008. 244 с.
18. Колоїз Ж. Українська неологія: здобутки і перспективи. *Наукові праці: Науково-методичний журнал. Т. 105. Вип. 92: Філологія. Мовознавство*. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2009. С. 56–61.
19. Котелова Н. З. Первый опыт лексикографического описания русских неологизмов. *Новые слова и словари новых слов*. Л.: Наука, 1978. С. 5-26.
20. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад). Вінниця: «Нова книга», 2001. 448 с.
21. Лашкевич О. М. Тенденции словообразования в современном английском языке. Вестник Удмуртского Университета. 2007. Вып. 5. С. 45-52.
22. Лопатин В. В. Суффиксальная униербація и смежные явления всфере образования новых слов. *Новые слова и словари новых слов*. Москва, 1978. С. 72-81.
23. Лотоцька О. Особливості перекладу мовних реалій як одиниць безеквівалентної лексики (на основі англомовних прозових творів О. Генрі). Мандрівець. 2012. № 3. С. 72-74.
24. Манькова Л. А. Специфика заголовков в различных газетных текстах. *Ученые записки ТНУ*. 1998. Вып. 6 (45). С. 9–15.

25. Огуй О. Д. Лексикологія німецької мови. *Lexikologie der deutschen Sprache: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів*. Вінниця: Нова книга, 2003. 416 с.
26. Пронина Т. В. Английские заимствования в китайском языке как результат процесса глобализации. *Филологические науки*. Тамбов: Грамота. №6 (24): в 2-х ч. Ч. II. 2013. С. 166–169.
27. Рецкер Я. И. Пособие по переводу с английского языка на русский язык. 3-е изд. перераб. и дополн. Москва: Просвещение, 1982. 159 с.
28. Руднев В. П. Словарь культуры XX века. Москва: Аграф, 1997. 384 с.
29. Сметанина С. И. Медиа-текст в системе культуры (динамические процессы в языке и стиле журналистики конца XX века). СПб.: Изд-во Михайлова В. А., 2002. 384 с.
30. Солганик Г. Я. Основы лингвистики речи: Учеб. пособие. Москва: Изд-во Московского ун-та, 2010. 128 с.
31. Солнцева Н. В. Деякі питання неологізмів. Китайське мовознавство: XI Міжнар. конф. Москва, 2002. С. 231-234.
32. Соссюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. Київ: Основи, 1998. 324 с.
33. Столярова М. О. Етикет у віртуальній англійській комунікації (на матеріалі чатлайнових сесій): дис... канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови». Київ, 2005. 209 с.
34. Стриженко А. А. Зарубежная и российская журналистика: трансформация картины мира и ее содержания. Барнаул: АлтГТУ, 2003. 470 с.
35. Супрун А. Е. Лекции по теории речевой деятельности. Минск: Белорусский фонд Сороса, 1996. 287 с.
36. Терентьева Е. Д. Чужая речь как элемент структуры текста испанской газеты: дисс. канд. филол. наук: 10.02.05. Москва, 2004. 198 с.
37. Ткачик О. В., Роговська Н. В. Шляхи поповнення лексичного складу сучасної англійської мови. *Вісник Національного технічного*

університету України «Київський політехнічний інститут». № 9. 2017. С. 36-40.

38. Травин А. Электронная письменно-устная переписка. НеТ-культура в «Русском журнале» [Электронный ресурс]. – Режим доступа:http://old.russ.ru/netcult/20011001_travin.html

39. Третяк Н. В. Тенденції розвитку публіцистичного стилю на сучасному етапі. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки*. 2015. Вип. 38. С. 328-331.

40. Шафф А. Введение в семантику. Москва: Издательство иностранной литературы, 1963. 376 с.

41. Ширяєва О. Оказіоналізм у художньому тексті: лінгвальний статус та головні ознаки (на матеріалі роману Г. Мюллер «Гойдалка дихання»). *Іноземна філологія: укр. наук. зб.* Вип. 127 Ч. 1. Львів: Видавництво ЛНУ ім. І. Франка, 2014. С. 103-109.

42. Щерба Д. В. Поняття системи та структури в термінознавстві. Проблеми української термінології: Зб. наук. праць. Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2006. С. 15-16.

43. Фирсова Н.М. Современный испанский язык в Испании и странах Латинской Америки: учебное пособие. Москва: АСТ: Восток –Запад, 2007. 352 с.

44. Якобсон Р. О. О лингвистических аспектах перевода. Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике. Москва, 1978. С. 16–24.

45. Alvar M., V.Pottier. *Morfología histórica del español*. Madrid:Gredos, 1987. 536 p.

46. Augé M. *Los no lugares, espacios del anonimato. Una antropología de la sobremodernidad*. Barcelona: Gedisa, 1998. 457 p.

47. Briz A. *El español coloquial: situación y uso*. Madrid, 1996.

48. Boardman M. *The Language of Web sites*. Routledge, 2004. 389 p.

49. Boulanger J.-C. A evolución do concepto de neoloxía. Neoloxía e lingua galega: orno a e práctica. Vigo: Universidad de Vigo, 2003. P. 32 – 48.
50. Cabré M. T. La neologia com a mesura de la vitalitat interna de lesllengu es. En La neologia en el tombant de segle. I Simposio sobreneología. Barcelona: Instituto Universitariode Lingüística Aplicada. Universitat Pompeu Fabra, 2000. P. 85-108.
51. Campos García J. L. Comunicación, comunidades y prácticas culturales en la cibercultura. Razónypalabra. 2002. JV. 27.P. 45 – 60.
52. Carricaburo N. Las formulas de tratamiento en el espanol actual. Madrid, 1997.
53. Gerding C., Fuentes M., Gomez L.E., Kotz G. Anglicisms: An active word-formation mechanism inSpanish. Colombian Applied Linguistic Journal, 16 (1). Chile, 2014. 54 p.
54. Eckert P., McConnell-Ginet S. Think practically and look locally: Language and gender as community-based practice. Annual Review of Anthropology. 1992. № 21. P. 461–490.
55. Heringer H. J. Wortbildung: Sinn aus dem Chaos. Deutsche Sprache. Nr. 12. 1984. S. 1–13.
56. Manuel Criado de Val Don Quijote y Cervantes de ayer a hoy: Coleccion Scripta Academiae. Madrid: Centro Superior de Investigaciones Cientificas, 2005. 320 p.
57. Pratt Ch. El anglicismo en el español peninsular contemporáneo. Madrid, Gredos, 1980.
58. Peschel C. Zum Zusammenhang von Wortneubildung und Textkonstitution. Tübingen: Niemeyer, 2000. 315 S.
59. Vallès T. La productividad morfológica en un modelo dinámico basado en el uso y en los usuarios. En Lexic i Neologia. Barcelona: Universitat Pompeu Fabra, 2002. P. 139-157.
60. Villena B. Creación neológica en mapudungún: entre eldesplazamiento y la lealtad lingüística. Terminalia, 10, 2014. P.37-49.

СПИСОК ІЛЮСТРАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ

61. Ahrens C. A. S. ¿“Annus horribilis”? El Pais, 2020. URL:<https://elpais.com/opinion/2020-12-29/annus-horribilis.html>
62. Alerta, menores, ¿qué es delito en Internet? El Mundo, 2016. URL:<https://www.elmundo.es/sapos-y-princesas/2016/02/09/56b9b290ca474188578b456c.html>
63. Beltrán C. Cibercafés: reconvertirse para poder sobrevivir. Vida Actual, 2019. URL:<https://www.elpais.com.uy/vida-actual/cibercafes-reconvertirse-sobrevivir.html>
64. Branded content. El Pais, 2018. URL:https://elpais.com/agr/branded_content/a/3
65. Cambio radical de interfaz en Windows 8. El Pais, 2011. URL:https://elpais.com/tecnologia/2011/09/13/actualidad/1315904470_850215.html
66. Cómo mantener la reputación 'on line' El Pais, 2014. URL:https://elpais.com/sociedad/2014/07/18/actualidad/1405697499_212333.html
67. Cuando el descanso es un sueño: “Jet-lag”. El Pais, 2020. URL:<https://elpais.com/sociedad/cuando-el-descanso-es-un-sueno/2020-07-03/una-vida-de-altos-vuelos-haciendo-frente-al-jet-lag.html>
68. García J. G. “Phubbing” y nomofobia, las nuevas alteraciones que acompañan al móvil. El Pais, 2018. URL:https://elpais.com/tecnologia/2018/08/13/actualidad/1534151817_260021.html
69. Gianni de M. De la “euroesclerosis” a la “euroforia”. El Pais, 1990. URL:https://elpais.com/diario/1990/04/04/internacional/639180004_850215.html
70. Gil E. A. Antiarrugas, antiojeras y antibolsas: así son los parches para los ojos más vendidos en Amazon. El Pais, 2019. URL:https://elpais.com/elpais/2019/11/08/escaparate/1573212238_755916.html

71. Google investiga a sus empleados en China. El País, 2010. URL: https://elpais.com/tecnologia/2010/01/18/actualidad/1263808864_850215.html

72. “En el centro se vive como en un pueblo pequeño”. El País, 2019. URL: https://elpais.com/ccaa/2019/01/30/madrid/1548869221_674774.html

73. Izarra J. La gran trilogía de la historia de ETA muestra la vergüenza de la izquierda abertzale: “listas negras” para aterrorizar a 15.000 vascos. El Mundo, 2021. URL: <https://www.elmundo.es/pais-vasco/2021/04/04/6068c3d5fdddffea678b465b.html>

74. Lozano D. “Patria y Vida”: el rap que enfurece al castrismo. El Mundo, 2021. URL: <https://www.elmundo.es/internacional/2021/02/24/6036701afc6c83f22d8b45b0.html>

75. “El Mundo” divulga un publlirreportaje que recomienda las “mejores escorts en Valladolid”. Publico, 2020. URL: <https://www.publico.es/sociedad/mundo-divulga-publlirreportaje-recomienda-mejores-escorts-valladolid.html>

76. YouTube crea un control parental para adolescentes. El Mundo, 2021. URL: <https://www.elmundo.es/tecnologia/2021/02/25/60375c9621efa06c398b4616.html>

77. Maqueda A. Los depósitos de los hogares caen en 1.800 millones de euros en julio. El País, 2016. URL: https://elpais.com/economia/2016/08/26/actualidad/1472210045_106632.html

78. Moreno S. Remdesivir funciona como antivírico frente al covid, pese a las reticencias de la OMS. El Mundo, 2020. URL: <https://www.elmundo.es/ciencia-y-salud/salud/2020/11/06/5fa576c0fdddff6b828b45e8.html>

79. Muñoz-Rojas O. Terroristas, populistas y antivacunas. El País, 2021. URL: <https://elpais.com/opinion/2021-06-17/terroristas-populistas-y-antivacunas.html>

80. Osorio R. C. Los principios del modelo neoconservador. Nueva Sociedad, 2006. URL:<https://nuso.org/articulo/los-principios-del-modelo-neoconservador/>

81. Pascual F. Un antihéroe electoral llamado Edmundo. El Mundo, 2021. URL:
<https://www.elmundo.es/espana/2021/05/02/608d8cedfc6c8331088b45f5.html>

82. Pérez P. Desconfiar España, el “experimento epidemiológico” para vencer al Covid-19. El Mundo, 2020. URL:<https://www.elmundo.es/ciencia-y-salud/salud/2020/04/26/5ea45f06fdddf84368b4591.html>

83. Rafa de M. Los liberaldemócratas aspiran a redefinir el mapa político británico. El País, 2019. URL: https://elpais.com/internacional/2019/11/05/actualidad/1572970241_350623.html

84. Rojas A. Antifa, la nebulosa como enemigo. El Mundo, 2020. URL:<https://www.elmundo.es/internacional/2020/06/01/5ed535b6fc6c8340518b4689.html>

85. Smout A. El tratamiento con Regeneron reduce las muertes entre los pacientes hospitalizados con Covid-19 que no tienen anticuerpos. El Mundo, 2021. URL:<https://www.elmundo.es/ciencia-y-salud/salud/2021/06/16/60c98f10e4d4d8351b8b45de.html>

86. Schamis H. E. El castrismo, enfermedad infantil del izquierdismo. El País, 2017. URL:https://elpais.com/internacional/2017/08/05/america/1501960015_574083.html

87. Symantec despide a su consejero delegado. El País, 2014. URL:https://elpais.com/tecnologia/2014/03/21/actualidad/1395393593_109974.html

88. Tardón L. Claves para un verano seguro para los niños aún lejos de la vacuna anticovid. El Mundo, 2021. URL: <https://www.elmundo.es/ciencia-y-salud/salud/2021/06/15/60c34373e4d4d8da5b8b45db.html>

89. Un antivirus vende datos de navegación que permiten. El País, 2020.
URL:https://elpais.com/tecnologia/2020/01/29/actualidad/1580310699_694737.html

90. Vargas A. El antiespañolismo coge impulso en EEUU. Publico, 2019.
URL: <https://www.publico.es/internacional/antiespanolismo-coge-impulso-eeuu.html>

RESUMEN

Temas de la tesis de maestría: “Neologismos en el español moderno: características estructurales, semánticas y vertiente traductiva”.

El propósito del estudio es estudiar las características y especificidades estructurales y semánticas de la traducción de neologismos de la lengua española a partir de textos de los medios de comunicación españoles modernos.

Para lograr el objetivo elegido, se establecen las siguientes tareas:

- 1) aclarar el concepto de neología y neologismos como objetos de investigación lingüística;
- 2) investigar las características de clasificación y formación de palabras de los neologismos;
- 3) considerar el papel de la prensa moderna en español en la difusión y popularización de los neologismos;
- 4) analizar los tipos de neologismos estructurales y semántico-temáticos del español moderno;
- 5) determinar las peculiaridades del funcionamiento y los indicadores cuantitativos de los neologismos en el lenguaje de la prensa española moderna;
- 6) explorar los principios y métodos de traducción de los neologismos españoles;
- 7) determinar métodos de traducción equivalentes y no equivalentes de neologismos;
- 8) analizar las dificultades y especificidades de la traducción de los neologismos españoles en los textos de la prensa española moderna.

Para resolver las tareas en el trabajo se utilizaron los siguientes métodos de investigación:

1. El método de muestreo continuo, que se utilizó para seleccionar textos que contienen nuevos elementos léxicos.
2. El método de observación, que se utilizó para determinar el papel del neologismo en una oración en particular.

3. El método de análisis de componentes, mediante el cual se llevó a cabo la traducción de neologismos específicos utilizando ciertas transformaciones de traducción.

La primera sección estudia los conceptos básicos del estudio, a saber, el fenómeno de la neología y el neologismo, que se define como una palabra o su significado léxico, que, a diferencia de los elementos léxicos conocidos, se caracterizan por ser novedosos y percibidos como inusuales. Se consideran las principales formas de formación de los neologismos, que distinguen los lingüistas de hoy, se estudia la estrecha conexión de los neologismos con ocasionalismos y usualismos, se esboza la diferencia entre ellos.

El apartado teórico del trabajo también estudia los rasgos lingüísticos de los textos periodísticos como una de las principales fuentes de neologismos de la lengua nacional, así como su formación. Se encontró que el estilo periodístico se caracteriza por el uso extensivo de vocabulario sociopolítico y vocabulario que denota los conceptos de ética y moral, medicina, cultura, economía y finanzas.

Al traducir vocabulario no equivalente, se debe utilizar una traducción descriptiva; al traducir vocabulario de fondo - traducción aproximada; el vocabulario equivalente debe traducirse utilizando un método de rastreo o una selección equivalente. Este trabajo confirma que el creciente papel de la neología en la pragmática lingüística de los medios españoles modernos se verá reforzado en un futuro próximo.

La trascendencia práctica de los resultados obtenidos radica en la posibilidad de utilizar las conclusiones y logros de la investigación en seminarios de lingüística y lexicología, en la enseñanza del español, así como en un curso de teoría y práctica de la traducción. Los resultados del estudio pueden servir como material para la redacción de trabajos de investigación y de estudiantes.